Specimen lexici Euripidei, quo adverbia percensentur, quibus praepositionum more casus adiunguntur.

Paucis hoc loco possum defungi, cum Bartholdus amicus in programmate a. 1869 Posnaniae edito, quam viam atque rationem in condendo lexico Euripideo sequeremur, satis exposuerit. Atque in hoc quidem specimine adverbia enumerantur, quae more praepositionum cum casibus ponuntur, neque solum ea, quae apud Euripidem utramque illam, et adverbii et praepositionis vicem obtinent, sed omnia vocabula, quae vel ab Euripide vel ab alio scriptore utroque modo usurpantur. Facile igitur diiudicari potest, quomodo Euripides eis vocabulis usus sit, quibus scriptores alii alio modo utantur. Nonnullae autem voces exclusae sunt, quas fortasse aliquis desideret, dico voces ἕνεκα, ἄνευ, ἄτερ; quae cum a nullo unquam scriptore aliter usurpatae sint, atque cum genitivo coniunctae, hoc loco merito praetermittendae erant, quo ea tantum vocabula percensentur, quae et adverbia et praepositiones sunt. Neque οὕνεκα receptum est, quamquam saepius non dico adverbii, sed coniunctionis vice fungitur; sed hoc a voce ἕνεκα vix separari potuit. Denique non invenies substantiva et adiectiva, quae praepositionum more cum casibus coniunguntur ut δίκην, χάριν, κοινῇ, sed receptum est λάθρα, quod a nullo, quod in usu sit, adiectivo derivatum est. Vix est, quod moneam, etiam adverbia loci ut ἐνθάδε, ποῦ, ποῖ etc., quibus nonnunquam genitivus additur, exclusa esse, cum huic usui nihil commune sit cum usu illo adverbiorum, quae praepositionum more usurpantur. Haec igitur vocabula omnia consilio omisi, sed fortasse alia quoque, quae recipienda erant; quod si factum sit, veniam peto et imprudenter factum esse confiteor.

Ex proposito ipso sequebatur, ut singularum vocum explanatio bipartita institueretur, priore scilicet loco de usu adverbiali, altero de usu, ut ita dicam, praepositionali ageretur. Quod uno sane nomine incommodum est; non raro enim eadem significatio, de qua in capitulo *A.* actum est, infra in capitulo *B.* recurrit; sed eadem res id

commodi habet, ut primo statim obtutu animadverti possit, quot locis vocabulum aliquod adverbium, quot locis praepositio sit, et in hac re scriptoris usum nonnunquam maxime varium esse, infra in singulis vocibus tractandis apparebit. Uno loco ab hac severa utriusque usus separatione discessi, in ultimo vocabulo χωρίς, ubi locus frg. 584,4 p. 38 extr. ab iis qui praecedunt, vix secerni potuit. Etiam εἴσω et ἔσω confundere nolui, quamquam usus alterius vocis ab alterius usu vix differt, sed putavi facilis negotii esse, explicatione vocis εἴσω perlecta etiam ἔσω inspicere, difficillimi, utraque voce confusa certo cognoscere, quorsum usus utriusque pertineat.

In dispositione locorum id potissimum spectavi, ut grammaticus usus uniuscuiusque vocis in clara luce collocetur. Itaque prae ceteris notavi verborum coniunctiones substantivorumque, nam maxime mihi videbatur interesse sciri, quibusnam potissimum verbis, quibusnam substantivis adverbia illa iungantur, utrum sola verba motionis an quietis quoque an utraque adiungantur.

In locis exscribendis tantum dare volui, quantum ad loci sensum intelligendum verborumque structuram perspiciendam sufficeret, itaque eis tantum locis numerum versus solum indicavi, quibus aut eadem verba aut verba prorsus similia neque ad vocis usum novi aliquid afferentia recurrerent. Sed non debebam p. 25 s. v. πάρος Alc. 222 non monito lectore appingere; sane καὶ πάρος ibi extat, sed addendum erat, locum corruptum esse et de ceteris verbis non constare, quamquam verba καὶ πάρος ipsa sana esse videntur. Ibi igitur cum longus esse nollem brevior fui quam conveniebat. In alia re me non male egisse puto: ubique omisi lineolas illas, quibus indicatur, verba scriptoris non integra exscripta sed in medio enuntiato aliquid omissum esse. Hoc enim modo aliquantum spatii lucratus sum et manci versus plerumque ipsi locum, quo aliquid deest, indicant. Denique hic monendum est, me non ut Bartholdum distinxisse inter uncinos rectangulos et rotundos, sed hos solos usurpasse. Puto enim nos officio nostro satis functos esse, si lectorem uncinis illis appositis () monuissemus, aliquid eo loco turbatum esse, deinde esse lectoris, his locis dubitationi obnoxiis editiones adire et inde plenius discere, quid quoque loco statuendum sit.

Haud felici casu accidit, ut uno anno postquam Bartholdus amicus suum specimen in lucem edidit, ego quoque hoc edere programmatis scribendi necessitate cogerer, praesertim cum eodem fere tempore apud Teubnerum specimen a nobis compositum prodeat. Malebamus maiore temporis spatio interiecto melius aliquid et perfectius dare, sed hoc non licuit. Itaque hoc unum rogo, ut hae lexicographiae primitiae non aequos solum, sed benevolos iudices nanciscantur.

ἄγχι prope comp. ἄσσον superl. ἀγχοτάτω; ubique c. genit. coniunctum; sed positivus non extat nisi Phoen. 1578 ἄχει δὲ τέκνων ἔπεσ' ἀμφὶ τέκνοισιν V pro ἄχει habet ἄχη et a m. sec. γρ. ἄγχι || ἄσσον propius (I. A. 291 τῶν ἄσσον ὥρμει πλάταισιν in loco interpolato eodemque corruptissimo) Cycl. 255 σῶν ἄσσον ἄντρων ἤλθομεν || ἀγχοτάτω proxime frg. 623, 2 Μοῖραι, Διὸς αἵτε παρὰ θρόνον ἀγχοτάτω θεῶν ἑζόμεναι.

ἅμα (--) A. adv. tempor. simul; si adverbii officio fungitur plerumque trimetrum claudit. Saepius δύο-ἅμα coniunctum Andr. 692 μὴ δύο σφαλῆθ' ἅμα Phoen. 559 δύο λόγω προθεῖσ' ἅμα Suppl. 143 δύο γὰρ ἐξαυδᾷς ἅμα Phoen. 1454 ἄμφω δ'ἅμ' ἐξέπνευσαν ἄθλιον βίον I. T. 1369 κῶλ' ἀπ' ἀμφοῖν τοῖν νεανίαιν ἅμα || Saepissime τὲ ἅμα (θ'ἅμα) et nomina et verba iungit Suppl. 144 Τυδεὺς μάχην ξυνῆψε Πολυνείκης θ'ἅμα Or. 464 (Τυνδάρεως) Λήδα θ'ἅμα Bacch. 1228 εἶδον Αὐτονόην Ἰνώ θ' ἅμα Ion 580 κεκλήσει δυσγενὴς πένης θ'ἅμα frg. 248,1 νεανίας τε καὶ πένης σοφὸς θ'ἅμα Hec. 810 γραῦς ἄπαις θ'ἅμα Hipp. 348 ἥδιστον ταυτὸν ἀλγεινόν θ'ἅμα Phoen. 499 εἰ πᾶσι ταυτὸ καλὸν ἔφυ σοφόν θ' ἅμα frg. 237 πλουτεῖς; ὁ πλοῦτος δ' ἀμαθία δειλόν θ'ἅμα Jon 643 δίκαιον εἶναί μ' ὁ νόμος ἡ φύσις θ'ἅμα παρεῖχε (verb. in num. sing.) Andr. 702 εἰ τόλμα προσγένοιτο βούλησίς θ'ἅμα I. A. 614 ἁβρὸν τιθεῖσα κῶλον ἀσθενές θ'ἅμα Hel. 1684 ἀρίστης σωφρονεστάτης θ'ἅμα γεγῶτ' ἀδελφῆς Andr. 805 δέσποινα πατρός τ'ἐρημωθεῖσα συννοίᾳ θ'ἅμα οἷον δέδρακεν ἔργον Cycl. 171 ἵν' ἔστι μαστοῦ τε δραγμὸς καὶ ψαῦσαι χεροῖν λειμῶνος ὀρχηστύς θ'ἅμα Hec. 819 ἵν' ἦν ποτε πείθειν ἅ τις βούλοιτο τυγχάνειν θ'ἅμα Phoen. 15 ἐρωτᾷ Φοῖβον ἐξαιτεῖ θ'ἅμα Hel. 1563 ἐκάλεσεν φάσγανόν θ'ἅμα πρόχειρον ὤθει El. 1225 ἐγὼ δέ γ'ἐπεκέλευσά σοι ξίφους τ'ἐφηψάμαν ἅμα || Aliquanto rarius invenitur καὶ-ἅμα frg. 890, 12 φύουσιν ἡμῖν πάντα καὶ τρέφουσ' ἅμα Med. 896 τέκνα προσείπατε πατέρα καὶ διαλλάχθηθ' ἅμα Bacch. 943 ἐν δεξιᾷ χρὴ χἅμα δεξιῷ ποδὶ αἴρειν νιν (sc. θύρσον) Heracl. 22 πόλιν προτείνων Ἄργος φίλην ἐχθράν τε θέσθαι χαὐτὸν εὐτυχοῦνθ' ἅμα Phoen. 272 πέποιθα μέντοι μητρὶ κοὐ πέποιθ' ἅμα || ἅμα-καὶ extat Or. 490 ὀργὴ γάρ ἅμα σου καὶ τὸ γῆρας οὐ σοφόν || τέ-ἅμα-καί I. T. 579 ὑμῖν τ'ὄνησιν σπεύδουσ' ἅμα κἀμοί Hel. 1660 ἥσσον' ἦμεν τοῦ πεπρωμένου θ'ἅμα καὶ τῶν θεῶν particulas τέ-καί-ἅμα etiam magis cumulatas habes Cycl. 171 loco supra iam allato. || καὶ-ἅμα-καὶ in tribus versibus simillimis Bacch. 1082 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ ἐστήριζε φῶς El. 788 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ χερὸς λαβὼν παρῆγεν ἡμᾶς Phoen. 1177 καὶ ταῦθ' ἅμ' ἠγόρευε καὶ πετρούμενος ἀνεῖρπε ubi notandus constans usus imperfecti in utraque enuntiati parte || ἅμα δέ in loco procul dubio interpolato (I. A. 204 τὸν Λαέρτα τόκον ἅμα δὲ Νιρέα) || ἅμα-ἅμα Hel. 587 πῶς οὖν ἅμ' ἐνθάδ' ἦσθά τ'ἐν Τροίᾳ θ'ἅμα (οὖν ἄν cod., ἅμ' vir doctus Anglus) || ἅμα una adverbium non tam temporale quam comitatum significans Hipp. 1180 φίλων ἅμ' ἔστειχ'

ἡλίκων ὁμήγυρις cfr. infra ἕπεσθαι ἅμα c. dativo. || *B.* praepositio c. dativo simul cum, una cum, et temporalis et comitatum indicans El. 78 ἅμ' ἡμέρᾳ Ion 122 παναμέριος ἅμ' ἀελίου πτέρυγι θοᾷ λατρεύων Ion 41 κυρεῖ δ' ἅμ' ἱππεύοντος ἡλίου κύκλῳ προφῆτις ἐσβαίνουσα μαντεῖον (ἅμ' Musgrav., ἀνιππεύοντος lb.) || cum dativo non substantivi temporis sed alius rei, cum Bacch. 567 Εὔιος ἥξει χορεύσων ἅμα βακχεύμασι Herc. f. 935 ἔλεξε δ' ἅμα γέλωτι παραπεπληγμένῳ I. T. 832 κατὰ δὲ γόος ἅμα χαρᾷ τὸ σὸν νοτίζει βλέφαρον Bacch. 151 ἅμα δ' ἐπ' εὐάσμασιν ἐπιβρέμει τοιάδε || Saepius occurrit ἕπεσθαι ἅμα Herc. f. 1323 ἕπου δ' ἅμ' ἡμῖν I. A. 457 ἅμ' ἕσπετο θυγατρί Tro. 946 ἐκ δωμάτων ἅμ' ἑσπόμην ξένῳ 1008 ἐς τὴν τύχην δ' ὁρῶσα τοῦτ' ἤσκεις ὅπως ἕποι' ἅμ' αὐτῇ, τἀρετῇ δ' οὐκ ἤθελες (sc. ἕπεσθαι) etiam σὺν ἅμα et ἅμα σύν Med. 1143 ξὺν τέκνοις ἅμ' ἑσπόμην Ion. 718 Βάκχιος λαιψηρὰ πηδᾷ νυκτιπόλοις ἅμα σὺν βάκχαις || apud alia verba cum dativo personae una cum El. 179 ἱστᾶσα χοροὺς Ἀργείαις ἅμα νύμφαις 642 τί δ' οὐχ ἅμ' ἐξωρμᾶτ' ἐμὴ μήτηρ πόσει Bacch. 166 πῶλος ὅπως ἅμα ματέρι φορβάδι κῶλον ἄγει Hipp. 54 πολὺς δ' ἅμ' αὐτῷ προσπόλων κῶμος λέλακεν Phoen. 174 Ἀμφιάραος ὅδε· σφάγια δ' ἅμ' αὐτῷ || Loci dubii vel emendati Bacch. 1254 εἴθε παῖς ἐμὸς εὔθηρος εἴη ὅτ' ἐν νεανίαισι Θηβαίοις ἅμα (Dind. θαμὰ) θηρῶν ὀριγνῷτο I. T. 765 τὸ σῶμα σώσας τοὺς λόγους σώσεις ἐμοί (σώσεις ἅμα Heimsoeth.) Tro. 803 ἔβας τῷ τοξοφόρῳ ξυναριστεύων Ἀλκμήνας γόνῳ (sic lb. optimi cum metri defectu, ἅμ' Ἀλκμήνας P solus, ποτ' Ἀλκμ. Dind.) Suppl. 945 πικρὰ γὰρ ὄψις αἷμα κωτειλαὶ νεκρῶν (sic emendavit Toup. χἅμα τῷ τέλει C).

ἄντα coram Alc. 877 τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχου πρόσωπον ἄντα λυπρόν (sic libri, metrum refragatur; τιν' ἄντα Musgr. σ' ἔναντα Kirchh. στενάζων πρόσωπον ἄντα Herm. πρόσωπον στένων θανούσας Dind.)

ἄνω (-) *A.* adverbium opposit. κάτω a) supra Bacch. 1076 δῆλος ἦν θάσσων ἄνω super pinum i. e. in pinu sedens, itaque οἱ ἄνω superi opp. inferis, θεοὶ ἄνω superi dii Hec. 791 οὔτε τοὺς γῆς νέρθεν οὔτε τοὺς ἄνω δείσας frg. 434, 2 (Ἔρως) καὶ θεῶν ἄνω ψυχὰς χαράσσει || τἄνω κάτω τιθέναι summa imis miscere Bacch. 601 ὁ γὰρ ἄναξ τἄνω κάτω τιθεὶς ἔπεισι μέλαθρα τάδε (τἄνω Nauck., ἄνω lb.) Tro. 1243 εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς ἔστρεψε τἄνω περιβαλὼν κάτω χθονός lectio dubia vid. Dind. cfr. infra ἄνω κάτω || b) sursum Cycl. 706 ἄνω δ' ἐπ' ὄχθον εἶμι Suppl. 654 τευχεσφόρον μὲν λαὸν ἐκτείνοντ' ἄνω Ἰσμήνιον πρὸς ὄχθον armatum populum se extendentem sursum ad ripam Ismeni. Bacch. 1071 ὀρθὸν μεθίει διὰ χερῶν βλάστημ' ἄνω; saepius ἄνω αἴρειν tollere etiam metaphorice Hec. 1279 πέλεκυν ἐξάρασ' ἄνω frg. 424, 3 μί' ἡμέρα τὰ μὲν καθεῖλεν ὑψόθεν, τὰ δ' ἦρ' ἄνω Tro. 608 ὁρῶ τὰ τῶν θεῶν, ὡς τὰ μὲν πυργοῦσ' ἄνω || ἄνω βλέπειν suspicere, proprie Cycl. 211 βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω metaphor. frg. 82 ταπεινὰ γὰρ χρὴ τοὺς κακῶς πεπραγότας λέγειν, ἐς ὄγκον δ' οὐκ ἄνω βλέπειν τύχης non autem ad fastigium fortunae suspicere I. A. 378 μὴ λίαν ἄνω βλέφαρα πρὸς τἀνειδὲς ἀγαγών || Hipp. 1292 ἢ πτηνὸς ἄνω μεταβὰς

βίοτον πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις Hipp. 1234 σύριγγές τ' ἄνω τροχῶν ἐπήδων coniunge σύρ. τροχῶν ἄνω ἐπήδων Ion 1155 κύκλος δὲ πανσέληνος ἠκόντιζ' ἄνω luna plena sursum emicabat || sursum i. e. retrorsum Med. 410 ἄνω ποταμῶν ἱερῶν χωροῦσι παγαί Suppl. 520 ἄνω γὰρ ἂν ῥέοι τὰ πράγμαθ' οὕτως || ab inferis ad superos reducere Alc. 853 πέποιθ' ἄξειν ἄνω Ἄλκηστιν 986 οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν κλάων τοὺς φθιμένους ἄνω || ἄνω τε καὶ κάτω sursum et deorsum Herc. f. 953 ὁ δ' εἶρπ' ἄνω τε καὶ κάτω κατὰ στέγας Phoen. 181 ἐκεῖνος προσβάσεις τεκμαίρεται πύργων ἄνω τε καὶ κάτω τείχη μετρῶν Bacch. 753 ὥστε πολέμιοι ἐπεισπεσοῦσαι πάντ' ἄνω τε καὶ κάτω διέφερον 741 εἶδες δ' ἂν ἢ πλεύρ' ἢ δίχηλον ἔμβασιν ῥιπτόμεν' ἄνω τε καὶ κάτω Suppl. 689 τοὺς ἄνω τε καὶ κάτω φορουμένους ἱμᾶσιν frg. 600, 3 τὸν (νόμον) δ' ἄνω τε καὶ κάτω ῥήτωρ ταράσσων || ἄνω κάτω I. T. 282 κάρα τε διέτιναξ' ἄνω κάτω El. 842 πᾶν δὲ σῶμ' ἄνω κάτω ἥσπαιρεν Bacch. 349 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ Herc. f. 1307 ἄνδρ' Ἑλλάδος τὸν πρῶτον αὐτοῖσιν βάθροις ἄνω κάτω στρέψασα || *B.* praepositio c. genet. sursum in Or. 1542 ἴδε πρὸ δωμάτων ἴδε προκηρύσσει θοάζων ὅδ' αἰθέρος ἄνω καπνός Herc. f. 616 οὐδ' οἶδεν Εὐρυσθεύς σε γῆς ἥκοντ' ἄνω, super Hec. 1010 μέλαινα πέτρα γῆς ὑπερτέλλουσ' ἄνω (sed sine ἄνω frg. 776) || Loci dubii vel emendati Herc. f. 1093 πνοὰς θερμὰς πνέω μετάρσι', οὐ βέβαια, πνευμόνων ἄπο (πνεῦμ' ἔχων ἄνω Nauck.) frg. 688, 3 πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἰσιν ἄστρα γῆ δ' ἄνεισ' εἰς αἰθέρα (lb. pro ἄνεισ' etiam ἄνω et ἄνωσ').

ἄνωθεν (-) desuper apud Eurip. adverb. sine casu Cycl. 323 ὅταν ἄνωθεν ὄμβρον ἐκχέῃ || Reliqui loci dubii Tro. 1243 εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς ἔστρεψ' ἄνωθεν περιβαλὼν κάτω χθονός (ἔστρεψέτ' ἄνω lb. ἔστρεψ' ἄνωθεν H. Stephan. vid. ἄνω) Hel. 1014 τίσις τῶνδ' ἐστὶ τοῖς τε νερτέροις καὶ τοῖς ἄνωθεν πᾶσιν ἀνθρώποις (vers. 1013—1016 eiecit Dind.) Phoen. 1396 pro γυμνὸν ὦμον εἰσιδών Geelius γύμν' ἄνωθεν εἰσιδών.

ἀποπρό (--) hoc accentu secundum optimos libros; sed Aristarchus praecepit ἄποπρο, Herodianus ἀπόπρο secundum schol. ad Il. VII, 334, ubique c. genit. et in choricis tantum usurpatum procul a Or. 1450 ἄλλον ἄλλοσε διαρμόσας ἀποπρὸ δεσποίνας I. A. 1286 ὅθι ποτὲ βρέφος ἁπαλὸν ἔβαλε ματρὸς ἀποπρὸ νοσφίσας Herc. f. 1081 φυγᾷ ἀποπρὸ δωμάτων διώκετε φεύγετε μάργον ἄνδρα Or. 142 ἀποπρὸ βᾶτ' ἐκεῖσ' ἀποπρό μοι κοίτας (ἀποπρόβατ' M) Hel. 1133 ἔσυτο πατρίδος ἀποπρό Phoen. 1740 ἄπειμι πατρίδος ἀποπρὸ γαίας.

ἄπωθεν (-) procul *A.* adverb. Heracl. 674 πόσον τι δ' ἔστ' ἄπωθεν Ἀργεῖον δόρυ; I. A. 983 ἔχει τι σχῆμα, κἂν ἄπωθεν ᾖ, ἀνὴρ ὁ χρηστὸς δυστυχοῦντας ὠφελῶν etiamsi procul sit a calamitate (Hipp. 102 Plutarch. pro πρόσωθεν habet ἄπωθεν) || *B.* praep. c. genit. I. T. 108 κρύψωμεν δέμας κατ' ἄντρα νεὼς ἄνωθεν.

ἄσσον vid. ἄγχι.

διαμπάξ (-) penitus c. genit. Bacch. 994 et idem v. 1014 repetit. ἴτω δίκα φανερὸς, ἴτω ξιφηφόρος φονεύουσα λαιμῶν διαμπάξ (λαιμῶν Tyrwhitt. pro δαίμων lb.)

διαπρό (⏑⏑) per, c. genit. Or. 1495 ἁ δ' ἐκ θαλάμων ἐγένετο διαπρὸ δωμάτων ἀφαντος.

δίχα (⏑⏑) *A.* adverb. bifariam Hec. 119 δόξα δ' ἐχώρει δίχ' ἀν' Ἑλλήνων στρατόν exercitus in diversas sententias discedebat Herc. f. 104 ἐξίσταται γὰρ πάντ' ἀπ' ἀλλήλων δίχα cfr. paulo infra δίχα c. genit. sine ἀπό || *B.* praepos. cum genitivo, cui plerumque postponitur, primum apud verba separandi frg. 488,3 ἐπεὶ δ' ἐχωρίσθησαν (οὐρανός τε γαῖά τε) ἀ'λλήλων δίχα || Itaque etiam sine tali verbo separatim a Rhes. 520 χῶρον, ἔνθα χρὴ στρατὸν τὸν σὸν νυχεῦσαι τοῦ τεταγμένου δίχα separatim ab instructo exercitu I. T. 952 ὅπως δαιτὸς γενοίμην πώματός τ' αὐτῶν δίχα frg. 321,2 πανταχοῦ λελείμμεθα πᾶσαι γυναῖκες ἀρσένων ἀεὶ δίχα si a viris separatae sumus I. T. 185 μοῦσαν τὰν ἐν μολπαῖς Ἅιδας ὑμνεῖ δίχα παιάνων separatam a paeanibus (Phoen. 1465 κἀν τῷδ' ὑπεξῆλθ' Ἀντιγόνη στρατοῦ δίχα vers. Dind. cum Valcken. delet) || sine Ion 775 ἰδίᾳ δ' εὐτυχεῖ ταύτης δίχα privatim sine hac frg. 284, 20 ἢ δίχ' ἀσπίδων ποσὶ θείνοντες ἐκβαλοῦσι πολεμίους πάτρας; Bacch. 804 ἐγὼ γυναῖκας δεῦρ' ὅπλων ἄξω δίχα || Locus dubius Bacch. 738 καὶ τὴν μὲν ἂν προσεῖδες εὔθηλον πόριν μυκωμένην ἔχουσαν ἐν χεροῖν δίχα (δίκα lb. δίκῃ Elmsl. δίχα Scalig. ἀκμαῖς Nauck.)

ἐγγύθεν (ῠ) *A.* adverb. ex propinquo I. A. 489 πρὶν τὰ πράγματ' ἐγγύθεν σκοπῶν ἐσεῖδον Ion 586 οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων || Saepius ἐγγύθεν ponitur, ubi nos ἐγγύς exspectamus cfr. Krüger gr. gr. § 66, 3, 4. Lob. ad Phryn. p. 128 τἀγγύθεν Rhes. 482 μή νυν τὰ πόρσω τἀγγύθεν μεθεῖς σκόπει frg. 776, 2 θερμὴ δ' ἄνακτος φλὸξ κάει τὰ πόρσω, τἀγγύθεν δ' εὔκρατ' ἔχει (lb. τὰ δ' ἐγγύς, correxit Valcken.) || praepos. c. genit. prope Ion 612 ὅταν παραστῶ σοὶ μὲν ἐγγύθεν ποδός.

ἐγγύς (⏑) *A.* adverbium loci et temporis prope *a*) cum verbo εἶναι cfr. Krüger gr. gr. § 62,2,4 Hec. 1124 ἦ γὰρ ἐγγύς ἐστί που frg. 508,8 ἀλλ' ἡ Δίκη ἐνταῦθά ποὔστιν ἐγγύς frg. 257, 3 ἡ (δίκη) δ' ἐγγύς ἐστιν Or. 1626 Φοῖβός σ' ὁ Λητοῦς παῖς ὅδ' ἐγγὺς ὢν καλῶ Hel. 1295 σὺ δ' αὐτὸς ἐγγὺς ὢν εἴσει τάδε Rhes. 641 οὐδ' ἤκουσεν ἐγγὺς ὢν λόγου Hipp. 1001 αὐτὸς οὐ παροῦσι κἀγγὺς ὢν φίλοις (φίλος *MA*) dativus ab αὐτός non ab ἐγγύς pendet. I. T. 486 ὅστις Ἅιδην ἐγγὺς ὄντ' οἰκτίζεται (I. A. 465 παρὼν δ' Ὀρέστης ἐγγὺς ἀναβοήσεται Dind. del. 465—468) || Forma verbi εἶναι supplenda est Heracl. 722 ὡς ἐγγὺς ἀγών Phoen. 274 ἀλλ' ἐγγὺς ἀλκή 596 ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς Herc. f. 1106 τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν; forma alius verbi supplenda Suppl. 761 *AΔ* ποῦ νεκροὺς ἥκεις λιπών; *AΓ* ἐγγύς. || *b*) cum aliis verbis Rhes. 613 ὅδ' ἐγγὺς ἥσται κοὐ ξυνήθροισται στρατῷ Alc. 671 ἢν δ' ἐγγὺς ἔλθῃ θάνατος οὐδεὶς βούλεται θνήσκειν Bacch. 778 ἤδη τόδ' ἐγγὺς ὥστε πῦρ ὑφάπτεται ὕβρισμα βακχῶν. || Dativus non a locali adverbio ἐγγύς sed a verbo pendet Alc. 1011 ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἠξίουν ἐγγὺς παρεστὼς ἐξετάζεσθαι φίλος Phoen.

1658 σαυτὴν ἄρ' ἐγγὺς τῷδε συνθάψεις νεκρῷ || *B.* cum genitivo ἐγγὺς εἶναί τινος prope esse ab Med. 1278 ὡς ἐγγὺς ἤδη γ' ἐσμὲν ἀρκύων ξίφους Hel. 1578 ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὐκ ἄγαν πρόσω, οὔτ' ἐγγύς Hel. 405 χὥταν ἐγγὺς ὦ πάτρας πάλιν μ' ἀπωθεῖ πνεῦμα 538 ἐγγὺς δέ νίν που τῆσδ' ἔφασκ' εἶναι χθονός Bacch. 1113 κακοῦ γὰρ ἐγγὺς ὢν ἐμάνθανε || supplendum ἐστί Hipp. 1070 αἰαῖ· πρὸς ἦπαρ δακρύων τ' ἐγγὺς τόδε, supplendum ὄν Bacch. 7 ὁρῶ δὲ μητρὸς μνῆμα τόδ' ἐγγὺς οἴκων || ἐγγὺς ἑστηκέναι τινός prope adstare ad Med. 1293 γυναῖκες αἳ τῆσδ' ἐγγὺς ἕστατε στέγης I. T. 720 καίτοι γ' ἐγγὺς ἕστηκας φόνου || ἐγγὺς ἐλθεῖν τινος prope accedere Heracl. 815 ἐλθεῖν ἐτόλμησ' ἐγγὺς ἀλκίμου δορός Herc. f. 160 οὐδ' ἦλθε λόγχης ἐγγύς vid. etiam supra ἐγγύς sine genitivo || alia verba cum ἐγγύς coniuncta Med. 101 μὴ πελάσῃτ' ὄμματος ἐγγύς I. A. 7 Σείριος, ἐγγὺς τῆς ἑπταπόρου Πλειάδος ᾄσσων Tro. 186 ἐγγύς που κεῖσαι κλήρου sortitio tua prope instat frg. 150,2 τὴν Δίκην λέγουσι ἐγγὺς ναίειν τῆς βροτῶν ἁμαρτίας Heracl. 904 ὁ δὲ μή σε φάσκων (τιμᾶν θεοὺς) ἐγγὺς μανιῶν ἐλαύνει I. T. 815 ὦ φίλτατ' ἐγγὺς τῶν ἐμῶν κάμπτεις φρενῶν || dativus apud voc. ἐγγύς his duobus locis invenitur Phoen. 880 ἐγγὺς δὲ θάνατος αὐτόχειρ αὐτοῖς, Κρέον ubi Passovius in lexico vetat ἐγγύς cum αὐτοῖς coniungi; scilicet aut dici debet ἐγγύς εἰμι θανάτου aut θάνατος ἐμοὶ ἐγγύς ἐστιν || altero loco ἐγγύς significat propinquus, affinis Heracl. 37 πεδία γὰρ δισσοὺς κατοικεῖν Θησέως παῖδας λόγος, τοῖσδ' ἐγγὺς ὄντας || Locum emendatum frg. 776, ubi τὰ δ' ἐγγύς, vide sub ἐγγύθεν.

εἴσω. Primum quaeritur, utrum Euripides formam εἴσω an ἔσω praetulerit; qua de re recte statuit Elmsleius ad Med. 88 (89) „tragicos non ursurpasse formam ἔσω nisi metri lege coactos“. Hoc de Euripide liceat exemplis confirmare. Atque ei tantum loci in censum veniunt, ubi metri necessitas non cogebat, alteram utram formam adhibere, sed ubi per metrum licebat, vel εἴσω vel ἔσω scribere, prima igitur prae ceteris et quinta trimetri sedes. In I. trimetri sede forma εἴσω indubitata invenitur hisce locis: Tro. 646. Hel. 1524. I. T. 624. Ion 1273; dubitationi obnoxia est Cycl. 195. 631. frg. 495,7 quibus tribus locis libri ἔσω dant. In V. trimetri sede εἴσω indubitata extat Hel. 436. 1554. El. 959. Cycl. 679. Med. 316. Or. 280. 1231. Herc. f. 955. 996. Suppl. 723. 1197. I. T. 65; adde in tetrametro troch. Or. 1524; dubitationi obnoxia est Med. 89. Phoen. 262. 720. Or. 1572. Bacch. 1223 et in tetram. troch. Or. 1531, quibus locis unus alterve codex ἔσω habet. Itaque septendecim locis omnes libri εἴσω dant, novem aliis inter εἴσω et ἔσω fluctuant, sed ita, ut duobus locis Phoen. 720 et Or. 1572 recentissimi tantum libri ἔσω praebeant, tribus aliis Med. 89 Phoen. 262 Or. 1531 plerique εἴσω habeant (et Phoen. 262 = Suppl. 723 ubi in omnibus libris εἴσω), ita ut quatuor tantum loci restent Cycl. 195. 631. Bacch. 1223. frg. 495, 7 ubi libri sine metri necessitate in forma ἔσω consentiunt. His igitur locis librorum scriptura iure in εἴσω formam mutanda erit, id quod Dindorfius, uno loco (frg. 495) excepto, iam fecit. Atque hoc recte factum esse, etiam dilucidius intelligetur,

si apparebit, ἔσω vocem in trimetro saepissime et secunda et quarta et sexta sede inveniri, qua de re cfr. ἔσω.

A. adverbium loci intro; de significatione annotandum est εἴσω et ἔσω saepissime de iis rebus usurpari, quae intra domum fiunt, et appositis et omissis vocibus δόμων et δωμάτων Andr. 876 ἀλλ' εἴσιθ' εἴσω id. v. Heracl. 698. Cycl. 345 ἀλλ' ἕρπετ' εἴσω Med. 105 ἴτε νῦν χωρεῖθ' ὡς τάχος εἴσω Ion 418 στείχοιμ' ἂν εἴσω Cycl. 631 εἴσω μολόντες || Alc. 1147 ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε frg. 312 κομίζετ' εἴσω τόνδε cfr. frg. 673, 1. El. 959 κομίζειν τοῦδε σῶμ' εἴσω χρεών || apud verba, ubi nos ἔνδον exspectamus Hel. 447 ἄγγειλον εἴσω δεσπόταισι 436 ὅστις διαγγείλειε τἄμ' εἴσω κακά; || οἶ εἴσω Med. 183 σπεῦσον δέ τι πρὶν κακῶσαι τοὺς εἴσω sc. liberos intus, in loco non integro. *B.* praepos. c. genitivo intra *a*) = in c. acc. apud verba quae motum in aliquem locum significant; sic satis saepe ἰέναι, μολεῖν, βαίνειν εἴσω, etiam de rebus abstractis, cfr. infra εἴσω ἐλπίδων βεβηκέναι; Herc. f. 606 εἶμ' εἴσω δόμων idemque I. T. 65. Med. 89 ἴτ', εὖ γὰρ ἔσται, δωμάτων εἴσω τέκνα Bacch. 827 δωμάτων εἴσω μολών Suppl. 723 τειχέων εἴσω μολεῖν intra muros intrare Phoen. 262. Or. 1524 ἀλλὰ βαῖν' εἴσω δόμων Herc. f. 955 δωμάτων εἴσω βεβώς Bacch. 1223 τειχέων εἴσω βεβώς Hel. 1524 οὐ γὰρ ἐλπίδων εἴσω βέβηκα || Med. 100 σπεύσατε θᾶσσον δώματος εἴσω Or. 1572 δόμων εἴσω περᾶν Ion 1039 σὺ μέν νυν εἴσω προξένων μέθες πόδα fer pedem in domus proxenorum Cycl. 195 *ΟΔ* ποῖ χρὴ φυγεῖν; *ΣΕΙ* εἴσω πέτρας τῆσδε || Deinde pluribus locis λαμβάνειν eiusque composita et δέχεσθαι εἴσω Bacch. 239 εἰ δ' αὐτὸν εἴσω τῆσδε λήψομαι στέγης Alc. 1097 δέχου νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων Ion 1273 εἴσω με παραλαβοῦσα δωμάτων (lb. περιβαλοῦσα, Kirchhoff. παραλαβ., at Dobraeus περιβαλοῦσα δικτύων quocum cfr. Phoen. 263) Herc. f. 996 φθάνει νιν ἡ τάλαιν' εἴσω δόμων μήτηρ ὑπεκλαβοῦσα Or. 1531 *Μενέλεων δ' οὐ τάρβος ἡμῖν ἀναλαβεῖν εἴσω ξίφους* (ξίφος *M*) ihn in Schwertnähe zu bekommen ut latine intra teli iactum Ion 524 πρὶν εἴσω τόξα πνευμόνων λαβεῖν || Similiter de vulneribus alicui corporis parti inflictis Or. 1472 παίειν λαιμῶν ἔμελλεν εἴσω μέλαν ξίφος (ubi λαιμὸν in deterioribus lb. vel in bonis a man. sec.) Phoen. 1577 λαβοῦσα νεκρῶν πάρα φάσγανον εἴσω σαρκὸς ἔβαψεν || τιθέναι vel τίθεσθαι εἴσω Or. 280 τί κλάεις κρᾶτα θεῖσ' εἴσω πέπλων Hel. 1554 καὶ τἄλλα μὲν δὴ ῥᾳδίως εἴσω νεὼς ἐθέμεθα || frg. 495, 7 τὰ ναυστολούμενα εἴσω δόμων σώζουσι Phoen. 1475 νεκρῶν σκυλεύματ' εἴσω τειχέων ἐπέμπομεν (Tro. 646 εἴσω τε μελάθρων κομψὰ θηλειῶν ἔπη οὐκ εἰσεφρούμην sed vv. 642—651 a Dindorfio cum Seidlero damnati sunt) Or. 1241 εἴπερ γὰρ εἴσω γῆς ἀκοντίζουσ' ἀραὶ, κλύει 1231 ὦ πάτερ, ἵκου δῆτ', εἰ κλύεις εἴσω χθονὸς τέκνων καλούντων ubi εἴσω χθονός et cum κλύεις et cum καλούντων coniungi potest, quorum si prius probas, hoc exemplum ad b) pertinet. || *b*) = in c. abl. apud verba, quae notionem quietis habent, ut εἶναι, μένειν, ναίειν εἴσω I. T. 624 εἴσω δόμων τῶνδ' εἰσὶν, οἷς μέλει τάδε Suppl. 1197 ἔστιν τρίπους σοι χαλκόπους εἴσω δόμων Heracl. 477 γυναικὶ τὸ

σωφρονεῖν κάλλιστον, εἴσω θ' ἥσυχον μένειν δόμων Cycl. 679 πεφεύγασ' ἢ μένουσ' εἴσω δόμων; Hipp. 4 ὅσοι τε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν ναίουσιν εἴσω || Phoen. 720 οὐ καθέξω τειχέων εἴσω στρατόν intra muros retinebo Tro. 158 Τρῳάσιν, αἳ τῶνδ' οἴκων εἴσω δουλείαν αἰάζουσιν Med. 316 ἀλλ' εἴσω φρενῶν ὀρρωδία μοι μή τι βουλεύῃς κακόν intra mentem mediteris Rhes. 750 οἷα μ' ὀδύνη τείρει φονίου τραύματος εἴσω quantus dolor me vexat in letali vulnere! || τὰ εἴσω c. gen. El. 101 ὡς τά γ' εἴσω τειχέων σαφῶς μάθω ea quae intra muros fiunt. || Loci dubii vel emendati I. T. 113 ὅρα δέ γ' εἴσω τριγλύφων ὅποι κενὸν δέμας καθεῖναι (ὅπου Elmsl. ὅπῃ Kirchh. δὲ γεῖσα τριγλ. Blomfield.) vide ubi inter triglyphos vacuus locus sit, quo corpus immittere possimus Cycl. 62 εἰς αὐλὰν ποτ' Αἰτναίων εἴσω σκοπέλων (εἴσει Seidlerus).

ἑκάς (ᾰ) comp. ἑκαστέρω *A.* adverb. procul Herc. f. 198 ἑκὰς δ' ἀφεστὼς πολεμίους ἀμύνεται de eo qui arcu tela dirigit; ἑκὰς ῥίπτειν frg. 905, 2 μετεωρολόγων δ' ἑκὰς ἔρριψεν σκολιὰς ἀπάτας coniunge μετεωρολόγων ἀπάτας || comparativus Herc. f. 1047 ἑκαστέρω προβᾶτε. *B.* praepos. c. genit. procul ab, ἑκὰς ναίειν τινός El. 246 ἐκ τοῦ δὲ ναίεις ἐνθάδ' ἄστεως ἑκάς; frg. 894 σοφὸν γὰρ ἄνδρα κἂν ἑκὰς ναίῃ χθονὸς κρίνω φίλον paulo diverso sensu ac priore loco: procul alicubi terrarum || Phoen. 907 ἀπελθέτω νυν θεσφάτων ἐμῶν ἑκάς Heracl. 673 καὶ δὴ παρῆκται σφάγια τάξεων ἑκάς (ubi Dind. cum Hartungo τάξεων πάρος).

ἐκποδών proprie e pedibus i. e. de via, e medio *A.* adverb. ἐκποδὼν ἰέναι, ἀπελθεῖν cfr. etiam infra ἐκπ. c. dat. Or. 1447 οὐκ ἐκποδὼν ἴτ', ἀλλ' ἀεὶ κακοὶ Φρύγες Hipp. 708 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπελθε, similiter Herc. f. 819 νωθὲς πέδαιρε κῶλον, ἐκποδὼν ἔλα || ἐκποδὼν φεύγειν Med. 561 γιγνώσκων ὅτι πένητα φεύγει πᾶς τις ἐκποδὼν φίλος Hipp. 457 ὅμως ἐν οὐρανῷ ναίουσι κοὐ φεύγουσιν ἐκποδὼν θεούς || στῆναι, ἀφίστασθαι Alc. 634 σὺ δ' ἐκποδὼν στάς Hel. 1023 ἐγὼ δ' ἀποστᾶσ' ἐκποδών 1628 ἀλλ' ἀφίστασ' ἐκποδών || Hec. 1282 οὐχ ἕλξετ' αὐτόν, δμῶες, ἐκποδὼν βίᾳ; I. A. 1376 παρεῖσά γ' ἐκποδὼν τὸ δυσγενές frg. 813, 4 ὡς δειλὸς εἴη θάνατον ἐκποδὼν ἔχων, aut ἔχων = ἴσχων: eum ignavum esse, quod mortem procul a se amoveat, aut cum Nauckio scribendum ἐμποδὼν: cum mortem paratam habeat || ἐκποδὼν εἶναι Or. 1161 νῦν τ' αὖ δίδως μοι πολεμίων τιμωρίαν κοὐκ ἐκποδὼν εἶ neque longe abes cfr. infra Phoen. 978. || *B.* praepositio *a*) c. dativo et apud verba quae motum significant ἐκποδών τινι χωρεῖν, ἀπιέναι, ἀφίστασθαι, μεθίστασθαι ἀπελθεῖν Hec. 52 γεραιᾷ δ' ἐκποδὼν χωρήσομαι Ἑκάβῃ 1054 ἀλλ' ἐκποδὼν ἄπειμι κἀποστήσομαι θυμῷ ξέοντι Θρῃκί aus dem Wege gehen Phoen. 40 ὦ ξένε τυράννοις ἐκποδὼν μεθίστασο de via decede, reverentiae signum || de rebus, quae nobis vel molestiae vel impedimento sunt Bacch. 1148 ἐγὼ μὲν οὖν τῇδ' ἐκποδὼν τῇ ξυμφορᾷ ἄπειμι Or. 548 ἀπελθέτω δὴ τοῖς λόγοισιν ἐκποδὼν τὸ γῆρας ἡμῖν τὸ σόν, e medio abeat nostris sermonibus senectus tua i. e. in eis quae dicturus sum rationem non habebo senectutis tuae cfr. infra

Med. 1222 || et apud verbum εἶναι Suppl. 1113 οὓς (γεραιοὺς) χρῆν θανόντας ἔρρειν κἀκποδὼν εἶναι νέοις et iuvenibus locum dare || *b*) c. genitivo sed solis cum verbis εἶναι et ἔχειν (intrans. sensu) coniunctum Phoen. 978 Menoec. ποῖ δῆτα φεύγω; Creon ὅπου χθονὸς τῆσδ' ἐκποδὼν μάλιστ' ἔσει Med. 1222 καί μοι τὸ μὲν σὸν ἐκποδὼν ἔστω λόγου tua condicio mihi procul absit ab oratione i. e. de ea non dicam, sed facile conici potest, quid tibi immineat I. T. 1226 ἐκποδὼν δ' αὐδῶ πολίταις τοῦδ' ἔχειν μιάσματος || Loci emendati Bacch. 1049 ubi pro scriptura codicis ἐκποδὼν e Christ. pat. restitutum est ἐκ ποδῶν, quod respondet illi γλώσσης ἄπο Herc. f. 1034 cum Dobraeo legitur εὕδοντος ὕπνον δεινὸν ἐκ παίδων φόνου (ἐκποδὼν cod.)

ἔκτοθεν proprie extrinsecus. Quo loco solo extat, adverbium est sine casu Andr. 975 ὡς φίλων μὲν ἂν γήμαιμ' ἀπ' ἀνδρῶν, ἔκτοθεν δ' οὐ ῥᾴδιον quod a propinquis viris uxorem ducere possem, aliunde vero non facile.

ἐκτός extra saepe idem ac extra domum, foris et foras *A.* adverbium cum verbo εἶναι Hel. 467 ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις I. T. 1310 ἔψευδον αἵδε, ὡς ἐκτὸς εἴης· σὺ δὲ κατ' οἶκον ἦσθ' ἄρα || forma verbi εἶναι subintellegitur Ion 231 ἃ δ' ἐκτὸς (sc. ἐστί) ὄμμα τέρψει quae foris sunt nos delectabunt || cum verbo eundi I. A. 1117 χώρει δὲ θύγατερ ἐκτός || *B.* praepositio cum genitivo *a*) et statum in loco significat extra Suppl. 982 μελάθρων τ' ἐκτὸς (ἐσορῶ) Θησέως ἀναθήματα νεκροῖς || de rebus abstractis Herc. f. 1249 σὺ δ' ἐκτὸς ὤν γε συμφορᾶς με νουθετεῖς frg. 10,2 κατθανεῖν δ' ὀφείλεται καὶ τῷ κατ' οἴκους ἐκτὸς ἡμένῳ πόνων || τὰ ἐκτὸς c. genit. Phoen. 43 τί τἀκτὸς τῶν κακῶν με δεῖ λέγειν quid opus est dicere, quae ad mala mea non pertinent? || *b*) et ad motum ex loco pertinet: extra, ex I. A. 12 τί δὲ σὺ σκηνῆς ἐκτὸς ἀΐσσεις Hipp. 1065 οὐκ εἶ πατρῴας ἐκτὸς ὡς τάχιστα γῆς; Andr. 1157 νεκρὸν ἐξέβαλον ἐκτὸς ἀνακτόρων Phoen. 1391 Ἐτεοκλέης κῶλον ἐκτὸς ἀσπίδος τίθησι pedem extra clipeum ponit, ita ut vulnerari possit 714 Eteocl. ἐξοιστέον τἄρ' ὅπλα Καδμείων πόλει Creon ποῖ; Et. ἐκτὸς τάφρων τῶνδε Rhes. 614 ἐκτὸς αὐτὸν τάξεων κατηύνασεν Ἕκτωρ || extra = praeter Heracl. 214 ἐκτὸς τοῦ προσήκοντος praeter cognationem tuam i. e. praeter id, quod eis pro cognatione tua debes Herc. f. 771 δοκημάτων δ' ἐκτὸς ἦλθεν ἐλπίς praeter opinionem || Loci dubii Tro. 367 ubi pro γ' ἔξω schol. Ven. ad Orest. 268 dant δ' ἐκτός et frg. 1014,1 ubi pro οὐδεὶς χωρὶς (Stobaei) Anth. Pal. habet ἐκτὸς οὐδείς.

ἐμποδών *A.* adverbium, propr. in pedibus itaque *a*) de eis rebus, quae nobis impedimento sunt Ion 1047 οὐδεὶς ἐμποδὼν κεῖται νόμος nulla lex obstat *b*) de rebus praesentibus, quibus mature factis opus est Phoen. 706 ἃ δ' ἐμποδὼν μάλιστα ταῦθ' ἥκω φράσων *B.* praepos. c. dativo, obstans, impediens, cum verbis γίγνεσθαι, φῦναι cfr. Krüger, gr. gr. 66, 1, 5 I. A. 1396 ἐμποδὼν γενήσομαι 'γὼ θνητὸς οὖσα τῇ θεῷ; ego femina mortalis deae obstabo? Hec. 372 μῆτερ, σὺ δ' ἡμῖν μηδὲν ἐμποδὼν γένῃ λέγουσα μήτε

δρῶσα Or. 605 ἀεὶ γυναῖκες ἐμποδὼν ταῖς ξυμφοραῖς ἔφυσαν ἀνδρῶν πρὸς τὸ δυστυχέστερον semper feminae obstant fortunae virorum, ut ad deterius evadat. Hel. 783 ἥκεις ἄελπτος ἐμποδών τ' ἐμοῖς γ'μοις || Med. 936 μήτ' ἐμποδὼν σοὶ μήτε κοιράνοις χθονὸς ναίειν || c. genitivo Suppl. 395 ἔα· λόγων τίς ἐμποδὼν ὅδ' ἔρχεται; 1193 ἄλλων τ' ἰόντων ἐμποδὼν θήσειν δόρυ sed hic genitivus potest etiam absolutus esse || c. genit. et dat. ἐμπ. τινί τινος impediens alqm. ab alqa. re Herc. f. 1153 ἐμποδών μοι θανασίμων βουλευμάτων Θησεύς ὅδ' ἕρπει || De loco dubio frg. 813, 4 vid. ἐκποδών.

ἔμπροσθεν anterius, a fronte adverbium sine casu, quo loco solo extat Hipp. 1228 προὐφαίνετ' ἐς τοὔμπροσθεν ταῦρος (sed τὸ πρόσθεν MV) pistrix a fronte apparebat.

ἔναντα obviam adverbium sine casu Or. 1478 ἔναντα δ' ἦλθεν Πυλάδης (ἔναντι C solus) de v. Alc. 877 vid. ἄντα.

ἔνδοθεν intrinsecus *A.* adverbium, propria significatione uno loco ab Hartungo coniectura propositum Or. 1324 ἀλλά μοι φόβος τις εἰσελήλυθ', ἥντιν' ἐν δόμοις τηλουρὸς οὖσα δωμάτων κλύω βοήν ubi Hart. pro ἐν δόμοις coniecit ἔνδοθεν || ceteris locis ut ἔνδον = intus, praesertim de domo I. A. 819 ἔνδοθεν λόγων τῶν σῶν ἀκούσασ' ἐξέβην πρὸ δωμάτων et sic etiam in parepigraphe extra textum Cycl. 487 ᾠδὴ ἔνδοθεν, quam Dind. omisit || de aliis rebus Phoen. 1126 πῶλοι δρομάδες εὖ πως στρόφιγξιν ἔνδοθεν κυκλούμεναι signum describitur, quod in clipeo Polynicis est; schol. ἔνδοθεν, τῆς ἄντυγος δηλονότι || metaphorice de animo Or. 1122 ὥστ' ἐκδακρῦσαί γ' ἔνδοθεν κεχαρμένην cum in sinu gaudeat || *B.* praepositio c. genitivo, intra frg. 781, 42 δι' ἁρμῶν ἐξαμείβεται πύλης καπνοῦ μέλαινα λιγυὺς ἔνδοθεν στέγης intra tectum || Locus dubius in eodem frgm. 781 paulo infra v. 44, secundum Hermannum scribendus φλόγα μὲν οὐχ ὁρῶ πυρός, γέμοντα δ' οἶκον μέλανος ἔνδον αἰθάλου, secundum Bekkerum ἔνδοθεν καπνοῦ.

ἔνδον intus *A.* adverbium locum significans, ante quem quis stat; semper apud verba quae quietem indicant, sic apud εἶναι, μένειν Hel. 819 ἔστ' ἔνδον αὐτῷ ξύμμαχος θεοῖς ἴση Hel. 468 *MEN* ποῦ δῆτ' ἂν εἴη; πότερον ἐκτὸς ἢ 'ν δόμοις; *ΓΡ* οὐκ ἔνδον· I. T. 1027 εἴσ' ἔνδον ἱροφύλακες, οὓς οὐ λήσομεν in aede, ante quam stant Cycl. 479 ἐγὼ γὰρ ἄνδρας ἀπολιπὼν φίλους τοὺς ἔνδον ὄντας οὐ μόνος σωθήσομαι etiam ἔνδον ἐν Heracl. 695 ἔστ' ἐν δόμοισιν ἔνδον αἰχμάλωθ' ὅπλα || Tro. 644 ἥτις οὐκ ἔνδον μένει frg. 525, 1 ἔνδον μένουσαν τὴν γυναῖκ' εἶναι δόκει ἐσθλήν || Forma verbi εἶναι supplenda est (cfr. etiam infra frg. 920) Cycl. 591 ἔνδον μὲν ἀνήρ Hec. 1018 οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον I. T. 1303 εἴπῃ, εἴτ' ἔνδον εἴτ' οὐκ ἔνδον ἀρχηγὸς χθονός || apud alia verba nihil nisi locum definit Bacch. 497 εἱρκταῖσί τ' ἔνδον σῶμα σὸν φυλάξομεν 930 ἔνδον προσείων αὐτὸν (πλόκαμον) ἀνασείων τ' ἐγὼ I. T. 626 ΟΡ τάφος δὲ ποῖος δέξεταί μ' ὅταν θάνω; *ΙΦ* πῦρ ἱρὸν ἔνδον χάσμα τ' εὐρωπὸν πέτρας Tro. 298 τί πεύκης ἔνδον ἵσταται σέλας; Hipp. 649 νῦν δ' αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν αἱ κακαὶ κακὰ βουλεύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι noli coniungere αἱ ἔνδον sed ἔνδον δρῶσι et ἔξω

δ' ἐκφέρουσι frg. 920 ἔνδον γυναικῶν καὶ παρ' οἰκέταις λόγος ubi ἔστω vel simile quid videtur subaudiendum esse. || οἱ ἔνδον semel legitur I. T. 1304 ὠή, χαλᾶτε κλῇθρα, τοῖς ἔνδον λέγω, at satis saepe τὰ ἔνδον, singulis locis casu nominativo Hec. 1017 Polym. τἄνδον δὲ πιστὰ κἀρσένων ἐρημία; Hec. οὐδεὶς Ἀχαιῶν ἔνδον frg. 788 δύσμορφα μέντοι τἄνδον εἰσιδεῖν ξένε dativo Med. 244 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών accusativo El. 76 εἰσιόντι δ' ἐργάτῃ θύραθεν ἡδὺ τἄνδον εὑρίσκειν καλῶς 422 χώρει δ' ἐς δόμους ὅσον τάχος καὶ τἄνδον ἐξάρτυε I. T. 726 ἀπέλθεθ' ὑμεῖς καὶ παρευτρεπίζετε τἄνδον, saepius etiam accusativo quem vocant graeco Or. 604 οἷς δὲ μὴ πίπτουσιν εὖ (γάμοι) τά τ' ἔνδον εἰσι τά τε θύραζε δυστυχεῖς Phoen. 117 θάρσει· τά γ' ἔνδον ἀσφαλῶς ἔχει πόλις et metaphorice de animo hominum Andr. 331 ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι, si hi vv. sani Or. 1514 δειλίᾳ γλώσσῃ χαρίζει τἄνδον οὐχ οὕτω φρονῶν ignavia commotus comprobas lingua, animo haud ita sentiens || Denique ἔνδον adiectivi officio fungitur, inter articulum et substantivum positum Cycl. 431 ὁ μὲν γὰρ ἔνδον σὸς πατὴρ τάδ' ἤνεσεν dein Vater drinnen Alc. 944 ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἐξελᾷ μ' ἐρημία Hipp. 524 τἄλλα τοῖς ἔνδον ἡμῖν ἀρκέσει λέξαι φίλοις El. 1037 ὅταν δ' ἁμαρτάνῃ πόσις τἄνδον παρώσας λέκτρα Or. 928 εἰ τἄνδον οἰκουρήμαθ' οἱ λελειμμένοι φθείρουσιν || Uno loco ἔνδον praepositionis more cum genitivo coniunctum est Heracl. 709 σῶν φρενῶν οὐκ ἔνδον ὤν mentis tuae non compos vid. Krüger, gr. gr. II, 47, 29, 3. || Loci dubii et emendati I. A. 572 κόσμος ἔνδον ὁ μυριοπληθὴς μείζω πόλιν αὔξει (pro ἔνδον Marklandus accuratae responsionis causa ἐνών) frg. 781, 44 vid. ἔνδοθεν frg. 201, 1 ἔνδον δὲ θαλάμοις βουκόλον.... (εἶδον δὲ θαλ. Bothius) frg. 1046, 2 pro ἔνδικος unus cod. ἔνδον.

ἔνερθε, ante vocalem et ἔνερθ' et ἔνερθεν, hoc etiam vocali non sequente, subter *A.* adverbium loci, motum ex loco inferiore, praesertim ab inferis in terram significans Alc. 985 τόλμα δ'· οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν κλάων τοὺς φθιμένους ἄνω || deinde etiam id, quod sub alqo. loco praesertim sub terra est Rhes. 963 νύμφην τὴν ἔνερθ' αἰτήσομαι i. e. Proserpinam Herc. f. 608 χρόνῳ δ' ἀνελθὼν ἐξ ἀνηλίων μυχῶν Ἅιδου Κόρης τ' ἔνερθεν des Hades und der Kore drunten Phoen. 1544 Oedipus se appellat πολιὸν αἰθέρος ἀφανὲς εἴδωλον ἢ νέκυν ἔνερθεν || *B.* praepositio c. genitivo, ubique fere γῆς ἔνερθε, et sub terram, ad inferos Phoen. 505 ἄστρων ἂν ἔλθοιμ' αἰθέρος πρὸς ἀντολὰς καὶ γῆς ἔνερθε et sub terra, apud inferos Herc. f. 263 οὐ τοσόνδε γῆς ἔνερθ' ἐκεῖνος κρύπτεται λιπὼν τέκνα Tro. 459 οἵ τε γῆς ἔνερθ' ἀδελφοί || semel subter ad significandam propinquitatem loci Suppl. 663 ἁρμάτων δ' ὀχήματα ἔνερθε σεμνῶν μνημάτων Ἀμφίονος (sc. ὁρῶ τεταγμένα).

ἐντός ab Euripide semper cum genitivo coniunctum, intra, *a*) significat locum, intra quem quid est vel fit I. T. 1391 ναῦς δ' ἕως μὲν ἐντὸς ἦν λιμένος Med. 353 εἴ σ' ἡ 'πιοῦσα λαμπὰς ὄψεται θεοῦ καὶ παῖδας ἐντὸς τῆσδε τερμόνων χθονός, pluribus locis ἐντὸς ἔχειν Bacch. 547 τὸν ἐμὸν δ' ἐντὸς ἔχει δώματος ἤδη θιασώταν Hipp. 132 τειρομέναν νοσερᾷ

κοίτᾳ δέμας ἐντὸς ἔχειν οἴκων (ubi lb. MA omisso voc. κοίτᾳ habent δέμας ἔντοσθεν ἔχειν οἴκων, sed ἔντοσθεν hoc solo Euripidis loco extat et scholia quoque ἐντὸς ἔχειν agnoscunt) Hec. 1013 ποῦ δῆτα, πέπλων ἐντὸς ἢ κρύψασ' ἔχεις; (sc. χρήματα) || Hel. 332 ἀγῶνας ἐντὸς οἴκων ὡς πύθησθε τοὺς ἐμούς (Dind. ἀγῶνας ὡς πύθησθ' ἐμούς ut initium totius carminis antistrophicum esset) Med. 1312 ποῦ γάρ νιν ἔκτειν' ἐντὸς ἢ 'ξωθεν δόμων; Ion 1309 ἥν γ' ἐντὸς ἀδύτων τῶνδέ με σφάξαι θέλῃς Andr. 1262 Ἀχιλλέα ὄψει δόμους ναίοντα νησιωτικοὺς ἐντὸς Εὐξείνου πόρου || peculiaris locus est Herc. f. 991 ὡς ἐντὸς ἔστη παῖς λυγροῦ τοξεύματος i. e. puer propius accesserat ad patrem, cuius genua complectebatur, quam ut pater in eum iaculari posset, itaque clava eum profligavit || *b*) apud verba motionis ἔρχεσθαι, χωρεῖν, τιθέναι ἐντός Andr. 1112 ἔρχεται δ' ἀνακτόρων κρηπῖδος ἐντός El. 615 τειχέων μὲν ἐλθὼν ἐντός 94 καὶ τειχέων μὲν ἐντὸς οὐ βαίνω πόδα 394 χωρεῖν χρεὼν δμῶες δόμων τῶνδ' ἐντός I. A. 678 χώρει δὲ μελάθρων ἐντός I. T. 1383 ἔθηκ' ἀδελφὴν ἐντὸς εὐσέλμου νεώς Tro. 12 ἐγκύμον' ἵππον τευχέων ξυναρμόσας πύργων ἔπεμψεν ἐντός.

ἔντοσθεν Hipp. 132 vid. ἐντός.

ἑξῆς ordine, deinceps *A.* adverbium Bacch. 935 ζῶναί τέ σοι χαλῶσι κοὐχ ἑξῆς πέπλων στολίδες ὑπὸ σφυροῖσι τείνουσιν σέθεν neque ordine plicae vestium ad talos tuos demissae sunt; bis cum πᾶς coniunctum, ἑξῆς πάντες omnes deinceps I. A. 341 καὶ διδοὺς πρόσρησιν ἑξῆς πᾶσι κεἰ μή τις θέλοι frg. 658,2 ὅστις δὲ πάσας συντιθεὶς ψέγει λόγῳ γυναῖκας ἑξῆς, σκαιός ἐστι || Hel. 986 κεισόμεσθα δὲ νεκρὼ δύ' ἑξῆς τῷδ' ἐπὶ ξεστῷ τάφῳ (I. A. 249 ὁ Θησέως παῖς ἑξῆς ἐναυλόχει ordine proximus, in loco interpolato) || Semel cum genitivo coniunctum est (I. A. 627 ἑξῆς κάθησο δεῦρό μου ποδός, τέκνον asside huc proxime pedem meum, in loco a Dind. et Matthiaeo proscripto).

ἔξω foras, foris *A.* adverbium *a*) apud verba motionis, foras, ἔξω βαίνειν, περᾶν, φέρειν similia Bacch. 646 πῶς προνώπιος φαίνει πρὸς οἴκοις τοῖς ἐμοῖς, ἔξω βεβώς Or. 1367 σιγήσατ'· ἔξω γάρ τις ἐκβαίνει Φρυγῶν Ion 1217 θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω Med. 245 ἀνὴρ δ' ὅταν τοῖς ἔνδον ἄχθηται ξυνών, ἔξω μολὼν ἔπαυσε καρδίαν ἄσης Bacch. 648 πόθεν σὺ δεσμὰ διαφυγὼν ἔξω περᾷς I. T. 1217. Tro. 170 μή νύν μοι τὰν βακχεύουσαν Κασάνδραν πέμψητ' ἔξω I. T. 1176 ἦ τῶνδ' ἕκατι δῆτ' ἄγαλμ' ἔξω φέρεις Hipp. 650 αἱ μὲν ἔνδον δρῶσιν κακὰ βουλεύματ', ἔξω δ' ἐκφέρουσι πρόσπολοι; *b*) apud verba quietis: foris I. A. 47 ἔδοξ' ἐν ὕπνῳ φεύγειν κἄξω στᾶσα θριγκὸν εἰσιδεῖν δόμων πίτνοντα, nonnunquam τὰ ἔξω, opposit. τὰν δόμοις et τὰ ἔσω I. A. 740 ἐλθὼν σὺ τἄξω πρᾶσσε, τὰν δόμοις δ' ἐγώ Ion 414 ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει nos externa templi negotia curamus, interna aliis sunt curae, οἱ ἔξω de duobus equis, qui inter quatuor una ad currum iunctos loca exteriora obtinent, in loco interpolato (I. A. 223 τοὺς δ' ἔξω σειροφόρους) *B.* praepositio cum genitivo; plerumque adiunguntur substantiva, quae locum significant, ut ἔξω γῆς, χθονός, δόμων, δωμάτων, οἴκων, sed etiam abstracta ut πραγμάτων, πήματος, γνώμης, δίκης vid.

infra, semel infinitivus ἔξω τοῦ φρονεῖν ἐλαύνειν Bacch. 853 vid. infra; *a*) apud verba motionis extra, ex, et primum quidem apud verba eundi ἄπειμι Phoen. 1004 ἐγὼ δὲ δειλὸς ὡς ἔξω χθονὸς ἄπειμι, βαίνω Hipp. 53 ἔξω τῶνδε βήσομαι τόπων (δόμων P) Phoen. 1322 βέβηκ' ἀδελφὴ σὴ δόμων ἔξω Hel. 1515 Ἑλένη βέβηκ' ἔξω χθονός metaphorice frg. 287, 9 ἔξω δὲ βαίνων τοῦδε τὸν πάρος χρόνον πλουτῶν (τοῦδ' ὁ Badham) i. e. ἔξω βαίνων τοῦ πλουτεῖν si divitiis privatur qui antea dives erat, ἐλθεῖν I. A. 863 ἔξω δ' ἐλθὲ βασιλικῶν δόμων Phoen. 476 ἐξῆλθον ἔξω τῆσδ' ἑκὼν αὐτὸς χθονός, κομίζεσθαι se agere Phoen. 593 καὶ σὺ τῶνδ' ἔξω κομίζου τειχέων ἢ κατθανεῖ Tro. 166 Τρῳάδες ἔξω κομίσασθ' οἴκων activum κομίζειν Hipp. 172 vid. infra, οἴχεσθαι I. T. 1314 Ἰφιγένει' ἔξω χθονὸς ξὺν τοῖς ξένοισιν οἴχεται, περᾶν frg. 775, 10 αἷδ' ἔξω δόμων δμωαὶ περῶσιν (I. A. 1532) I. T. 724 γυνὴ γὰρ ἥδε δωμάτων ἔξω περᾷ Herc. f. 701 ἐς καιρὸν οἴκων ἔξω περᾷς Med. 272 σὲ Μήδειαν εἶπον τῆσδε γῆς ἔξω περᾶν φυγάδα, πορεύεσθαι Alc. 508 Ἄδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται Hipp. 1156 activum πορεύειν Med. 182 (I. A. 611) vid. infra, φεύγειν Cycl. 666 ἀλλ' οὔτι μὴ φύγητε τῆσδ' ἔξω πέτρας Bacch. 869 ὡς νεβρὸς, ἡνίκ' ἂν φοβερὰν φύγῃ θήραν ἔξω φυλακᾶς, χωρεῖν Cycl. 491 χωρεῖ πετρίνων ἔξω μελάθρων || Occurrunt etiam locutiones eiusdem significationis, fictae e verbo motionis et vocabulo πούς, sic πόδα αἴρειν, ἱστάναι ἔξω Hec. 965 ἤδη πόδ' ἔξω δωμάτων αἴροντί μοι El. 999 ἵν' ἔξω τοῦδ' ὄχου στήσω πόδα, et simillime cum voce ἴχνος El. 103 ἔξω τρίβου τοῦδ' ἴχνος ἀλλαξώμεθα ab hoc tramite recedamus || metaphorice non de loco sed de rebus abstractis πόδα ἔχειν, ἀπέχειν ἔξω Heracl. 109 καλὸν δέ γ' ἔξω πραγμάτων ἔχειν πόδα extra negotium habere pedem Hipp. 1293 ἢ πτηνὸς ἄνω πήματος ἔξω πόδα τοῦδ' ἀπέχεις sive avis sursum hunc dolorem effugis. || Deinde apud alia verba motionis ut βάλλειν, πέμπειν, πορεύειν, σώζειν ἔξω similia Phoen. 485 στρατὸν μὲν ἔξω τῆσδ' ἀποστεῖλαι χθονός Hel. 1313 τὰν ἁρπασθεῖσαν κυκλίων χορῶν ἔξω παρθενίων Phoen. 1621 ἀποκτενεῖς γὰρ εἴ με γῆς ἔξω βαλεῖς Med. 276 πρὶν ἄν σε γαίας τερμόνων ἔξω βάλω Phoen. 1630 Πολυνείκους νέκυν ἐκβάλετ' ἄθαπτον τῆσδ' ὅρων ἔξω χθονός 1188 Ἄδραστος ἔξω τάφρου καθῖσεν Ἀργείων στρατόν Hipp. 172 ἀλλ' ἥδε τροφὸς τήνδε κομίζουσ' ἔξω μελάθρων Suppl. 1210 πέμπε γῆς ἔξω νεκρούς Med. 182 ἀλλὰ βᾶσά νιν δεῦρο πόρευσον οἴκων ἔξω (I. A. 611 ἀλλ' ὀχημάτων ἔξω πορεύεθ' ἃς φέρω φερνὰς κόρῃ verss. 607—630 Dindorfio suspecti) I. T. 746 κἀγώ σε σώσω κυανέας ἔξω πέτρας Andr. 69 τὸν παῖδα, ὃν ἔξω δωμάτων ὑπεξέθου || denique καλεῖν ἔξω I. T. 1287 καλεῖτ' ἔξω μελάθρων τῶνδε κοίρανον χθονός || *b*) ἔξω etiam usurpatur ad significandum statum quietis, extra Hipp. 180 ἔξω δὲ δόμων ἤδη νοσερᾶς δέμνια κοίτης (sc. ἐστί) I. A. 1106 ἐν καλῷ σ' ἔξω δόμων ηὕρηκα Herc. f. 705 παῖδας καὶ δάμαρθ' Ἡρακλέους ἔξω κέλευε τῶνδε φαίνεσθαι δόμων El. 1112 τὸν δ' ἔξω χθονὸς πῶς οὐ κομίζει παῖδ' ἀλητεύοντα σόν extra patriam vagantem || *c*) denique ἔξω etiam substantivis abstractis additur, ubi illud extra saepe fere idem est ac sine, vel praeter Tro. 367 ἔνθεος μὲν ἀλλ' ὅμως

τοσόνδε γ' ἔξω στήσομαι βακχευμάτων numine quidem afflata divino, at tamen tam diu extra furorem i. e. sine furore ero (pro γ' ἔξω schol. ad Or. 268 δ' ἐκτὸς qua mutatione sensus non mutatur) Ion 926 ἔξω δ' ἐγενόμην γνώμης ἐμῆς bin ganz ausser Fassung Andr. 787 μηδὲν δίκας ἔξω κράτος ἐν θαλάμοις καὶ πόλει δύνασθαι potestatem extra ius i. e. si extra cancellos iure circumscriptos egreditur Bacch. 1010 τὰ δ' ἔξω νόμιμα δίκας ἐκβαλόντα τιμᾶν θεούς deos me venerari eiectis iis rebus, quae sine iure in usum venerunt Tro. 345 Ἥφαιστε λυγράν γε τήνδ' ἀναιθύσσεις φλόγα, ἔξω τε μεγάλων ἐλπίδων praeterque magnas spes frg. 760 ἔξω γὰρ ὀργῆς πᾶς ἀνὴρ σοφώτερος Hipp. 437 οὐ γὰρ περισσὸν οὐδὲν οὐδ' ἔξω λόγου πέπονθας ubi ἔξω λόγου, praeter rationem, prorsus vicem adiectivi neutrius generis ut περισσόν implet Bacch. 853 ἔξω δ' ἐλαύνων τοῦ φρονεῖν ἐνδύσεται (sc. θῆλυν στολήν) sin vero extra sanam mentem fertur, induet. || Loci dubii vel emendati El. 1206 Seidlerus pro ἑῶν πέπλων proposuit ἔξω πέπλων, at multo elegantius Elmsleius ἐμῶν πέπλων ἐλάβετ' Tro. 338 ἴτ' ὦ καλλίπεπλοι Φρυγῶν κόραι, cod. V dat ἴτ' ἔξω contra metrum Med. 706 Κρέων μ' ἐλαύνει φυγάδα γῆς Κορινθίας, sola Aldina invexit φ. τῆσδ' ἔξω χθονός frg. 1044,1 nondum emendatum est.

ἔξωθεν extrinsecus *A.* adverbium Andr. 330 ἔξωθέν εἰσιν οἱ δοκοῦντες εὖ φρονεῖν λαμπροί, τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι si hi vv. Euripidis sunt || idem atque ἔξω foris Alc. 950 τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν sensus totius loci est: domi solitudo me foras aget, foris autem laeta Thessalorum coniugia me agitabunt || adiectivi more inter articulum et substantivum positum τἄξωθεν ἔργα opp. τὰν δόμοις El. 74 ἅλις δ' ἔχεις τἄξωθεν ἔργα, τὰν δόμοις δ' ἡμᾶς χρεὼν ἐξευτρεπίζειν || *B.* praepositio cum genitivo extra, ut ἔξω; Med. 1312 ποῦ γάρ νιν ἔκτειν', ἐντὸς ἢ 'ξωθεν δόμων; apud substantiva abstracta El. 901 τί χρῆμα; λέξον. ὡς φόβου γ' ἔξωθεν εἶ et sic οἱ ἔξωθεν Herc. f. 723 ἡμεῖς οἱ δειμάτων ἔξωθεν || Denique frg. 1039,4 ὁρᾷς τὸν εὐτράπεζον ὡς ἡδὺς βίος ὅ τ' ὄλβος ἔξωθέν τίς ἐστι πραγμάτων versus variis coniecturis tentatus, at nondum emendatus.

ἐπάνωθε (ᾰ) insuper adverbium sine casu Alc. 463 κούφα σοι χθὼν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι (lb. plerique et optimi ἐπάνωθεν, C et P? ἐπάνω πέσειε corrupti; ἐπάνωθε metrum flagitat; cfr. Lob. ad Phryn. p. 284).

ἐπέκεινα praepos. c. genit. ultra, e regione τὸ ἐπέκεινα Hipp. 1199 ἀκτή τίς ἐστι τοὐπέκεινα τῆσδε γῆς.

ἐπίπροσθεν (ῐ) ante *A.* adverbium ἐπίπροσθεν τίθεσθαι Or. 468 τίνα σκότον λάβω προσώπῳ ποῖον ἐπίπροσθεν νέφος θῶμαι quam nebulam anteponam? *B.* praepositio c. genit. ἐπίπροσθεν τιθέναι Suppl. 514 σίγ', Ἄδραστ', ἔχε στόμα καὶ μὴ 'πίπροσθεν τῶν ἐμῶν τοὺς σοὺς λόγους θῇς neque meis sermonibus tuos anteponas; denique ἐπίπροσθεν εἶναι potiorem esse, praestare Or. 641 τὰ μακρὰ τῶν σμικρῶν λόγων ἐπίπροσθέν ἐστι καὶ σαφῆ μᾶλλον κλύειν sed iam scholia dubitant, num hi versus genuini sint.

ἔσω. Iam sub voc. εἴσω significavimus, Euripidem ubique, si per metrum liceret, formam εἴσω praetulisse; hic restat, ut eos locos enumeremus, quibus ἔσω legitur, quia εἴσω forma metro exclusa fuit. Atque statim apparebit, nullum trimetrum extare, in quo ἔσω non vel secundam vel quartam vel sextam sedem occupet, nullum tetrametrum trochaicum, uno excepto, in qua non ultimam sedem obtineat. Unus tetrametrus trochaicus, in quo secundam sedem occupat, legitur I. A. 345 δυσπρόσιτος ἔσω τε κλῄθρων σπάνιος, qui locus propter totius versus conformationem non mutandus erit. Reliqui loci sunt in trimetris: ἔσω II. sede Herc. f. 333 Hel. 451 Or. 1222 El. 689 I. T. 470 Bacch. 1145. IV. sede Ion 414 (1405 e coniectura) El. 360 Hec. 616. 1036 Heracl. 584. VI. sede I. T. 1308 Or. 42. 60. 301. 866. 1221 Phoen. 263. 1636. Med. 1019. Hipp. 2. 510. 1155 I. A. (440) 854 Herc. f. 747 Rhes. 603 Andr. 817 Cycl. 129. 196. 375. ultima sede in tetr. troch. Bacch. 628. 638. Omnibus aliis locis ἔσω in canticis vel anapaestis invenitur.

A. adverbium loci *a*) intro I. A. 16 στείχωμεν ἔσω Alc. 916 ξύν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω (εἴσω plerique lb., unde nonnulli ἔστιχον) Or. 1222 ἡμεῖς δ' ἔσω στείχοντες Or. 1408 πρὸς θρόνους ἔσω μολόντες ἃς ἔγημ' ὁ τοξότας Πάρις γυναικός i. e. πρὸς θρόνους γυναικὸς, ἣν ἔγημ' ὁ Πάρις Herc. f. 333 κοσμεῖσθ' ἔσω μολόντες Alc. 924 πέμπουσί μ' ἔσω Or. 1221 λόγους πέμψασ' ἔσω I. T. 1308 ψόφον πέμψας ἔσω || ἔσω ubi nos ἔνδον exspectamus apud verba, quae quietem indicant, intus Hel. 451 ΓΡ οἶκον πρὸς ἄλλον νύν τιν' ἀντὶ τοῦδ' ἴθι ΜΕ οὔκ· ἀλλ' ἔσω πάρειμι intus adsum Or. 60 ἔστιν δ' ἔσω κλάουσ' ἀδελφήν frg. 781, 62 καταφανήσεται βασίλεια τάλαινα παῖς τ' ἔσω κρυφαῖος νέκυς Ion 1405 ἀνθέξομαι καὶ τῆσδε καὶ σοῦ τῶν τ' ἔσω κεκρυμμένων (sic Tyrwhitt., τῶν γε σῶν P τῶν τε σῶν C) cfr. Or. 42 || τὰ ἔσω Ion 414 ἡμεῖς τά γ' ἔξω, τῶν ἔσω δ' ἄλλοις μέλει. *B.* praepositio cum genitivo intra *a*) = in c. acc., sicut εἴσω saepe c. vocibus δόμων et δωμάτων coniungitur; sic βαίνειν, μολεῖν, στείχειν, χωρεῖν ἔσω Med. 1019 ἀλλὰ βαῖνε δωμάτων ἔσω Or. 866 ἐτύγχανον μὲν ἀγρόθεν πυλῶν ἔσω βαίνων Or. 301 βᾶσα δωμάτων ἔσω Andr. 817. El. 689 δόμων δ' ἔσω βᾶσα Cycl. 196 ἀρκύων μολεῖν ἔσω I. A. 854 στείχω τῶνδε δωμάτων ἔσω (I. A. 440 a Dind. damnatus) I. T. 470 ναοῦ δ' ἔσω στείχοντες (sic Valcken., lb. ναούς) Bacch. 1145 χωρεῖ δὲ τειχέων ἔσω τῶνδε || Similiter Bacch. 628 ἵεται ξίφος κελαινὸν ἁρπάσας δόμων ἔσω Rhes. 603 πυλῶν ἔσω λόγχῃ πλατεῖαν ἐσδρομὴν ποιούμενον Phoen. 1636 κόμιζε σαυτὴν, Ἀντιγόνη, δόμων ἔσω Suppl. 1016 πηδήσασα πυρὸς ἔσω (scriptura incerta) et de rebus abstractis Hipp. 510 ἦλθε δ' ἄρτι μοι γνώμης ἔσω || λαμβάνειν Phoen. 263 δέδοικα μή με δικτύων ἔσω λαβόντες οὐκ ἐκφρῶσι, δρέπεσθαι Hel. 244 ὅς με χλοερὰ δρεπομέναν ἔσω πέπλων ῥόδεα πέταλα || Ad Or. 42 χλανιδίων δ' ἔσω κρυφθεὶς δακρύει similes locos conferas Ion 1405 et Or. 280, ad El. 360 αἵρεσθ', ὀπαδοί, τῶνδ' ἔσω τεύχη δόμων Phoen. 1475 || de vulneribus corpori inflictis dictum est Ion 767 διανταῖος ἔτυπεν ὀδύνα με πνευμόνων τῶνδ' ἔσω El. 1223 φασγάνῳ κατηρξάμαν ματέρος ἔσω δέρας μεθείς Cycl. 485

τίς δαλοῦ κώπην ὀχμάσας Κύκλωπος ἔσω βλεφάρων ὥσας λαμπρὰν ὄψιν διακναίσει; et in loco dubio Or. 1303 δίπτυχα, δίστομα φάσγανα πέμπετε ἐκ χερὸς ἱέμενοι τὰν λιποπάτορα (φάσγαν' ἔσω χροός Hermannus, sane πέμπετε deest in AC) denique ἔσω διά Hel. 356 ἢ ξιφοκτόνον δίωγμα λαιμορύτου σφαγᾶς αὐτοσίδαρον ἔσω πελάσω διὰ σαρκὸς ἅμιλλαν in loco a multis tentato, vide editt. || *b*) = in c. abl. praesertim ἔσω δόμων, εἶναι, ναίειν Cycl. 129 αὐτὸς δὲ Κύκλωψ ποῦ 'στιν; ἢ δόμων ἔσω; Hec. 616 αἵ μοι πάρεδροι τῶνδ' ἔσω σκηνωμάτων ναίουσιν || Hipp. 1155 ποῖ γῆς ἄνακτα εὕροιμ' ἄν· ἆρα τῶνδε δωμάτων ἔσω; Heracl. 584 τὸν γέροντα τήν τ' ἔσω γραῖαν δόμων τιμῶτε Hec. 1038 πέπρακται καίν' ἔσω δόμων κακά Bacch. 638 ψοφεῖ γοῦν ἀρβύλη δόμων ἔσω Med. 135 ἐπ' ἀμφιπύλου γὰρ ἔσω μελάθρου γόον ἔκλυον Phoen. 302 Φοίνισσαν, ὦ νεάνιδες, βοὰν ἔσω δόμων κλύουσα (lect. dubia, vid. editt.) Bacch. 593 Βρόμιος ὃς ἀλαλάξεται στέγας ἔσω Cycl. 375 ὦ Ζεῦ, τί λέξω, δείν' ἰδὼν ἄντρων ἔσω I. A. 345 δυσπρόσιτος ἔσω τε κλῄθρων σπάνιος Hipp. 2 πολλῇ μὲν ἐν βροτοῖσι θεὰ κέκλημαι Κύπρις οὐρανοῦ τ' ἔσω || τὰ ἔσω c. genit. Herc. f. 747 καὶ τὰ δωμάτων ἔσω σκοπῶμεν || Loci Alc. 404 Tro. 350 ubi nonnulli deterr. lb. ἔσω dant, vix digni sunt, qui memorentur.

ἔσωθεν metri causa semel ἔσωθε Heracl. 42 vid. Lob. ad Phryn. p. 284; proprie intrinsecus, sed apud Euripidem ubique = ἔσω intus, intra *A.* adverbium uno loco, ubi οἱ ἔσωθεν ii, qui intus sunt Hipp. 567 ἐπίσχετ'· αὐδὴν τῶν ἔσωθεν ἐκμάθω *B.* praepositio cum genitivo, plerumque locum significat, ubi aliquid fit, intra Heracl. 42 ἡ δ' αὖ τὸ θῆλυ παιδὸς Ἀλκμήνης γένος ἔσωθε ναοῦ τοῦδ' ὑπηγκαλισμένη σώζει I. T. 41 σφάγια δ' ἄλλοισιν μέλει ἄρρητ' ἔσωθεν τῶνδ' ἀνακτόρων θεᾶς Cycl. 516 ἄγ', ὡς τέρεινα νύμφα δροσερῶν ἔσωθεν ἄντρων (de verbo ἄγ' non constat, cod. δάια σὸν χρόα χώς, Dind. πάλαι σὸν χρό'· ἄγ' ὡς) 593 δαλὸς δ' ἔσωθεν αὐλίων ὠθεῖ καπνόν || nonnunquam apud verba motionis I. T. 1389 ἔχομεν γὰρ ὧνπερ οὕνεκ' ἄξενον πόρον Ξυμπληγάδων ἔσωθεν εἰσεπλεύσαμεν inter i. e. per Symplegades intra Pontum navigavimus (I. A. 1567 Κάλχας ἐς κανοῦν ἔθηκεν ὀξὺ χειρὶ φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν vix credi potest, vel interpolatorem scripsisse φάσγανον σπάσας κολεῶν ἔσωθεν pro ἔξω κολεῶν, quamquam Hermannus interpretatur: gladium, qui intus erat in vagina, inde extrahere; itaque non spernenda Weilii coniectura ὀλῶν ἔσωθεν i. e. Κάλχας φάσγανον ἐς κανοῦν ἔθηκεν ὀλῶν ἔσωθεν intra molam).

εὐθύς (ῠ) statim, protinus *A.* adverbium temporis, quo indicatur, aliquid nulla mora interposita fieri, id quod dilucidissime docent loci Suppl. 698 καὶ μὴν τὰ Θησέως γ' οὐκ ὄκνῳ διεφθάρη, ἀλλ' ἴετ' εὐθὺς λάμπρ' ἀναρπάσας ὅπλα Heracl. 822 ἔσφαζον, οὐκ ἔμελλον, ἀλλ' ἀφίεσαν λαιμῶν βροτείων εὐθὺς οὔριον φόνον || Coniungitur et cum praesenti tempore Hipp. 1218 εὐθὺς δὲ πώλοις δεινὸς ἐμπίπτει φόβος Ion 1213 εὐθὺς δ' ἐρευνᾷ γραῖαν ὠλένην λαβών 1217 θεῖ δ' εὐθὺς ἔξω ξυλλαβὼν θοινάτορας El. 854 στέφουσι δ' εὐθὺς σοῦ κασιγνήτου κάρα frg. 667,2 πεσὸν δέ νιν λέληθεν οὐδὲν ἐκ χερὸς, ἀλλ' εὐθὺς

αὐδᾷ (frg. 1117,22 in Danaes frg. spurio) || et cum imperfecto Suppl. 698 Heracl. 822 vid. supra, Med. 1139 δι' οἴκων δ' εὐθὺς ἦν πολὺς λόγος, et in altera enuntiationis parte (I. A. 1546 ἐπεὶ γὰρ ἱκόμεσθα τῆς Διὸς κόρης Ἀρτέμιδος ἄλσος, εὐθὺς Ἀργείων ὄχλος ἠθροίζετο) || et cum aoristo I. T. 1409 κἀγὼ μὲν εὐθὺς πρὸς σὲ δεῦρ' ἀπεστάλην Med. 1177 εὐθὺς δ' ἡ μὲν ἐς πατρὸς δόμους ὥρμησεν, ἡ δὲ πρὸς τὸν ἀρτίως πόσιν Ion 1203 ἣ δ' ἕζετ' ἔνθ' ὁ καινὸς ἔσπεισεν γόνος ποτοῦ τ' ἐγεύσατ', εὐθὺς εὔπτερον δέμας ἔσεισε Med. 1206 ὤμωξε δ' εὐθὺς καὶ περιπτύξας δέμας κυνεῖ || et cum imperativo frg. 692,2 κλίνηθι καὶ πίωμεν· ἐν τούτῳ δέ μου τὴν πεῖραν εὐθὺς λάμβαν' εἰ κρείσσων ἔσει frg. 1027,4 τούτου ταχεῖαν νέμεσιν εὐθὺς προσδόκα Bothius εὐθὺ propter metrum, sed vid. infra B. || nonnunquam cum participio, cui etiam praeponitur El. 844 δμῶες δ' ἰδόντες εὐθὺς ᾖξαν ἐς δόρυ statim ut viderunt ad arma iverunt El. 1309 ὦ ξύγγονέ μοι χρονίαν σ' ἐσιδὼν τῶν σῶν εὐθὺς φίλτρων στέρομαι frg. 445 πρὸς ἵππων εὐθὺς ὁρμήσας στάσιν Suppl. 882 παῖς ὢν ἐτόλμησ' εὐθὺς οὐ πρὸς ἡδονὰς Μουσῶν τραπέσθαι statim a pueritia, et sine participio similiter Phoen. 652 Βρόμιον, κισσὸς ὃν περιστεφὴς ἕλικος εὐθὺς ἔτι βρέφος ἐνώτισεν quem statim infantem hedera texit || Denique εὐθὺς ἐκ statim post semel legitur Hec. 1161 κᾆτ' ἐκ γαληνῶν πῶς δοκεῖς προσφθεγμάτων εὐθὺς λαβοῦσαι φάσγαν' ἐκ πέπλων ποθὲν κεντοῦσι παῖδας *B.* praepositio c. genitivo, directo, recta via, qua significatione Atticistae εὐθὺ flagitant et Lobeckius ad Phrynichum p. 144 hoc quoque Euripidis loco εὐθὺς sola metri necessitate excusandum esse putat Hipp. 1197 πρόσπολοι δ' εἰπόμεσθα δεσπότῃ τὴν εὐθὺς Ἄργους κἀπιδαυρίας ὁδόν illa via, quae fert recta ad Argos et Epidauriam, cfr. Nauck Eurip. stud. II p. 43.

κατόπισθεν pone, retro. Adverbium sine casu, uno loco usurpatum I. A. 1093 ἃ δ' ἀρετὰ κατόπισθεν θνατοῖς ἀμελεῖται virtus autem a mortalibus posthabita negligitur.

κάτω (ᾰ) infra, deorsum *A.* adverbium *a*) statum in loco significans, qua significatione semper de inferis dictum est ut exempla docent: apud inferos I. T. 481 μακρὸν δ' ἀπ' οἴκων χρόνον ἔσεσθ' ἀεὶ κάτω frg. 639, 2 τὸ κατθανεῖν δὲ ζῆν κάτω νομίζεται mors autem apud inferos vita putetur Hel. 1161 νῦν δ' οἱ μὲν Ἅιδᾳ μέλονται κάτω apud inferos curae sunt Plutoni Hec. 49 τοὺς γὰρ κάτω σθένοντας ἐξῃτησάμην || Itaque οἱ κάτω sunt inferi Alc. 851 εἶμι τῶν κάτω Κόρης ἄνακτός τ' εἰς ἀνηλίους δόμους Alc. 14 ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν || κάτω etiam adiectivi more inter articulum et substantivum ponitur ὁ κάτω σκότος Herc. f. 563 τοῦ κάτω σκότου φίλας ἀμοιβὰς ὄμμασιν δεδορκότες infernae caliginis gratas vicissitudines oculis cernentes Alc. 692 πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι χρόνον, τὸ δὲ ζῆν σμικρόν || *b*) motum ex loco significans, deorsum Cycl. 211 βλέπετ' ἄνω καὶ μὴ κάτω El. 839 τοῦ δὲ νεύοντος κάτω frg. 388, 3 ὀμμάτων δ' ἄπο αἱμοσταγῆ πρηστῆρε ῥεύσονται κάτω ab oculis cruenti torrentes defluent frg. 779,3 κρᾶσιν γὰρ ὑγρὰν οὐκ ἔχων ἀψῖδα σὴν κάτω διήσει humidum enim admixtum non habens (aether) rotas tuas deiciet; de locutione τἄνω κάτω τιθέναι Bacch. 601 atque omnino de coniunctionibus

ἄνω κάτω et ἄνω τε καὶ κάτω vid. ἄνω || Haud rarius etiam apud verba motionis de inferis usurpatur: ad inferos Hec. 414 ὦ μῆτερ, ὦ τεκοῦσ', ἄπειμι δὴ κάτω Alc. 379 ὦ τέκν', ὅτε ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω 394 μαῖα δὴ κάτω βέβακεν Andr. 102 πρὶν ἂν τὴν τελευταίαν ἴδῃς ὅπως περάσας ἡμέραν ἥξει κάτω Alc. 382 ἄγου με σὺν σοὶ, πρὸς θεῶν ἄγου κάτω Andr. 1078 φρούδη μὲν αὐδὴ, φροῦδα δ' ἄρθρα μου κάτω *B.* praepositio cum genitivo, fere semper de inferis et cum vocibus γῆς et χθονὸς coniunctum *a*) apud verba quietis sub terra Alc. 45 πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἐστι κοὐ χθονὸς κάτω Heracl. 592 τάδ' ἀντὶ παίδων ἐστί μοι κειμήλια καὶ παρθενείας, εἴ τι δὴ κάτω χθονός sc. κειμήλιά ἐστιν (lb. κατά, κάτω ex Stobaeo) El. 677 σύ τ', ὦ κάτω γῆς ἀνοσίως οἰκῶν, πάτερ || *b*) apud verba motionis sub terram frg. 688, 2 πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα, γῆ δ' ἄνεισ' εἰς αἰθέρα Med. 1296 δεῖ γάρ νιν ἤτοι γῆς σφε κρυφθῆναι κάτω Tro. 1243 εἰ δ' ἡμᾶς θεὸς ἔστρεψε τἄνω περιβαλὼν κάτω χθονός || Semel de aliis rebus Cycl. 448 πετρῶν ὦσαι κάτω, ubi Nauckius κάτα.

κάτωθεν inferne *A.* adverbium = κάτω, de inferis ὁ κάτωθεν θεός Alc. 424 ἀντηχήσατε παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ *B.* cum genitivo Herc. f. 1240 ἅπτει κάτωθεν οὐρανοῦ δυσπραξίᾳ coelum tangis calamitate tua.

λάθρα (⏑—) clam, furtim *A.* adverbium Tro. 939 ἀφώρμησ' ἐκ δόμων λάθρα El. 518 ἦλθ' ἴσως που σὸς κασίγνητος λάθρα Bacch. 817 ἐξιχνεύσουσίν σε, κἂν ἔλθῃς λάθρα Herc. f. 82 οὔτε γαίας ὅρι' ἂν ἐκβαῖμεν λάθρα Hel. 829 κοινῇ γ' ἐκείνῃ ῥᾳδίως, λάθρα δ' ἂν οὔ (λάθρα δ' ὁμοῦ superscr. λάθρ' οὐδαμῶς contra prosodiam cod., ἂν οὔ L. Dind.) Ion 1371 ὅθ' ἡ τεκοῦσά με ἀπημπόλα λάθρα El. 1041 εἰ δ' ἐκ δόμων ἥρπαστο Μενέλεως λάθρα Ion 1031 ἵν' ἡμῖν βουθυτεῖ λάθρα πόσις Hec. 10 πολὺν δὲ σὺν ἐμοὶ χρυσὸν ἐκπέμπει λάθρα Cycl. 552 τὸν οἶνον ἐκπίνεις λάθρα Ion 357 τί δ', εἰ λάθρα νιν Φοῖβος ἐκτρέφει λαβών; I. A. 326 ἀνοίξας, ἃ σὺ κάκ' εἰργάσω λάθρα || Saepius λάθρα κτείνειν ex insidiis necare Ion 1408 κᾆτά μ' ἔκτεινες λάθρα Rhes. 510 λάθρα κτεῖναι τὸν ἐχθρόν Ion 1544 καί σ' ἀπέκτεινον λάθρα confer Andr. 1119 κεντοῦσ' ἀτευχῆ παῖδ' Ἀχιλλέως λάθρα || Nonnunquam additur verbis cum praepositione ὑπό compositis Alc. 639 μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρα Andr. 47 ὃς δ' ἔστι παῖς μοι μόνος ὑπεκπέμπω λάθρα cfr. 310. etiam λάθρα κρύπτειν I. T. 1024 τί δ', εἴ με ναῷ τῷδε κρύψειας λάθρα || De furtivo amore frg. 209, 1 οὐδὲ γὰρ λάθρα δοκῶ σοὶ Ζῆν' ἐς εὐνὴν ὥσπερ ἄνθρωπον μολεῖν Ion 816 ἄλλης γυναικὸς παῖδας ἐκκαρπούμενος λάθρα πέφηνεν· ὡς λάθρα δ', ἐγὼ φράσω 438 παῖδάς τ' ἐκτεκνούμενος λάθρα 819 λαβὼν δὲ δοῦλα λέκτρα νυμφεύσας λάθρα cfr. 1371. 340. 944 νόσον κρυφαίαν ἡνίκ' ἔστενες λάθρα || Semel voci λάθρα oppositum est ἐν λόγοις Hipp. 414 τὰς σώφρονας μὲν ἐν λόγοις, λάθρα δὲ τόλμας οὐ καλὰς κεκτημένας || *B.* praepositio cum genitivo clam I. T. 1048 λάθρα δ' ἄνακτος ἢ εἰδότος δράσεις τάδε; Andr. 310 ὃν εἰς ἄλλους δόμους λάθρα θυγατρὸς τῆς ἐμῆς ὑπεξέθου Ion 340 καὶ παῖδά γ' ἔτεκε τῷ θεῷ

λάθρα πατρός Cycl. 260 ἐλήφθη σοῦ λάθρα πωλῶν τὰ σά || Locus dubius Tro. 40 ἡ παῖς λάθρα τέθνηκε (γρ. οἰκτρὰ, ὃ καὶ ἄμεινον V) denique frg. 1117, 28. 38 in Danaës frgm. spurio, ubi ne prosodia quidem servata est, vocabulo trochaeum efficiente.

μεταξύ in medio, inter; semel cum genitivo coniunctum Hec. 437 ὅσον χρόνον ξίφους βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς Ἀχιλλέως.

μετόπισθεν post, postea; uno loco, sine casu, de tempore frg. 449, 5 ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή.

νέρθεν, bis metri causa νέρθε Alc. 875 e coniectura Herm., I. A. 1251. inferne, infra *A.* adverbium Bacch. 752 Ὑσιάς τ' Ἐρυθράς θ', αἳ Κιθαιρῶνος λέπας νέρθεν κατῳκήκασιν quae Cithaeronis iugum infra adiacent || Ceteris locis omnibus de inferis *a*) apud verba motionis ex inferis Alc. 1139 πῶς τήνδ' ἔπεμψας νέρθεν ἐς φάος τόδε; Herc. f. 621 βέβηκ' Ἀθήνας νέρθεν ἄσμενος φυγών 1170 σώσας με νέρθεν *b*) apud verba quietis apud inferos Herc. f. 1415 νέρθεν ἐν κακοῖσιν ὤν Tro. 1308 τοὺς ἐμοὺς καλοῦσα νέρθεν ἀθλίους ἀκοίτας i. e. maritos meos invocans, qui apud inferos sunt Hel. 966 πατέρα νέρθεν ἀνακαλούμενον || Nonnunquam cum articulo ἡ νέρθε mortua Alc. 875 τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὠφελεῖς (νέρθεν lb., νέρθε δ' Hermann.) τὰ νέρθε Orcus I. A. 1251 τὸ φῶς τόδ' ἀνθρώποισιν ἥδιστον βλέπειν, τὰ νέρθε δ' οὐδέν Herc. f. 497 σὺ μὲν τὰ νέρθεν εὐτρεπῆ ποιοῦ, γύναι rei nostrae consule, quoad ex inferis pendet *B.* praepositio cum genitivo, utroque, quo extat, loco cum genit. γῆς: sub terra Herc. f. 516 ὅδ' ἐστὶν ὃν γῆς νέρθεν εἰσηκούομεν et οἱ γῆς νέρθεν inferi Hec. 791 οὔτε τοὺς γῆς νέρθε οὔτε τοὺς ἄνω δείσας.

ὁμόθεν ex eodem loco, adverbium sine casu, apud Euripidem semper metaphorice de cognatione frg. 736, 4 σπάνιον ἄρ' ἦν θανοῦσιν ἀσφαλεῖς φίλοι, κἂν ὁμόθεν ὦσι etiamsi eiusdem stirpis sint; itaque ὁ ὁμόθεν cognatus Or. 486 Ἑλληνικόν τοι τὸν ὁμόθεν τιμᾶν ἀεί; ὁμόθεν πεφυκέναι in loco a Dind. in suspitionem vocato (I. A. 501 τὸν ὁμόθεν πεφυκότα στέργων).

ὁμόσε eodem, in eundem locum, semel cum dativo coniunctum Or. 919 χωρεῖν ὁμόσε τοῖς λόγοις θέλων schol. explicant οὐ διχόμυθα λέγων, συνδραμεῖν θέλων τοῖς λόγοις.

ὁμοῦ una, simul *A.* adverbium et loci et temporis; *a*) locum significans Phoen. 70 οἰκούντοιν ὁμοῦ si una habitarent Or. 880 Πυλάδην τε καὶ σὸν ξύγγονον στείχονθ' ὁμοῦ Phoen. 1195 ἄξονες δ' ἐπ' ἄξοσι νεκροί τε νεκροῖς ἐξεσωρεύονθ' ὁμοῦ || *b*) de tempore et de societate ὁμοῦ γίγνεσθαι I. T. 999 ἀλλ' εἰ μὲν ἕν τι ταῦθ' ὁμοῦ γενήσεται (τοῦθ' lb., ταῦθ' Markl.) si haec in unum coibunt wenn sich das wird vereinigen lassen sc. der Raub des Götterbildes und meine Rettung || simul, saepe cum πᾶς coniunctum, omnes simul Tro. 243 κατ' ἄνδρ' ἑκάστη κοὐχ ὁμοῦ λελόγχατε 246 οἶδ'· ἀλλ' ἕκαστα πυνθάνου, μὴ πάνθ' ὁμοῦ (Nauck. σὺ δ' αὖθ' ἕκαστα) Bacch. 349 ἄνω κάτω τὰ πάντα συγχέας ὁμοῦ 1131 ἦν δὲ πᾶσ' ὁμοῦ βοή, ὁ μὲν στενάζων, αἱ δ' ἠλάλαζον Phoen. 1696 οἰκτρὰ πρόκειται πάντ'

ἔχουσ' ὁμοῦ κακά 1192 πάντα δ' ἦν ὁμοῦ κακά || cum πολὺς coniunctum Andr. 1132 πόλλ' ὁμοῦ βέλη, οἰστοὶ, μεσάγκυλ' ἐχώρουν || c) Haud raro ὁμοῦ etiam arctius coniungit substantiva iam particulis τέ vel καί coniuncta ὁμοῦ-καί et saepius θ' ὁμοῦ Herc. f. 455 ἀγόμεθα ζεῦγος οὐ καλὸν νεκρῶν, ὁμοῦ γέροντες καὶ νέοι καὶ μητέρες 950 διπλοῦς δ' ὀπαδοῖς ἦν γέλως φόβος θ' ὁμοῦ (I. A. 1573 στρατός τ' Ἀχαιῶν Ἀγαμέμνων ἄναξ θ' ὁμοῦ) Phoen. 1435 (μήτηρ) ἀδελφή θ' ἡ παρασπίζουσ' ὁμοῦ scil. ἐθρήνει Bacch. 18 (Ἀσία) μιγάσιν Ἕλλησι βαρβάροις θ' ὁμοῦ πλήρεις ἔχουσα πόλεις ubi πλήρεις cum dativo coniunctum est πόλεις ἔχουσα πλήρεις μιγ. Ἕλ. βαρβ. θ' ὁμ. urbes impletas habens Graecis simul et barbaris inter se mixtis (I. A. 82 ναυσὶν ἀσπίσιν θ' ὁμοῦ ἵπποις τε πολλοῖς ἅρμασίν τ' ἠσκημένοι) Suppl. 94 μητέρα γεραιὰν βωμίαν ἐφημένην ξένας θ' ὁμοῦ γυναῖκας Heracl. 833 πόσον τινὰ στεναγμὸν οἰμωγήν θ' ὁμοῦ Suppl. 716 ὁμοῦ τραχήλους κἀπικείμενον κάρα κυνέας θερίζων (I. A. 1569 λαβὼν κανοῦν χέρνιβάς θ' ὁμοῦ) Phoen. 1414 ὁμοῦ δὲ κάμψας πλευρὰ καὶ νηδὺν τάλας 1102 παιὰν δὲ καὶ σάλπιγγες ἐκελάδουν ὁμοῦ ἐκεῖθεν ἔκ τε τειχέων ἡμῶν πάρα || Nonnunquam abundare videtur, praesertim si verbis apponitur cum praepositione σύν compositis frg. 423, 3 σύμμικτα μὴ δίκαια καὶ δίκαι' ὁμοῦ Suppl. 595 ταῦτα γὰρ ξυνόνθ' ὁμοῦ νίκην δίδωσιν Alc 901 δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Ἅιδης ψυχὰς ξὺν ἂν ἔσχεν ὁμοῦ || dativus, qui talibus verbis additus est, non ab ὁμοῦ sed a verbo pendet Hel. 104 ὀθούνεκ' αὐτῷ γ' οὐ ξυνωλόμην ὁμοῦ Or. 1091 καὶ ξυνθανεῖν οὖν δεῖ με σοὶ καὶ τῇδ' ὁμοῦ Bacch. 37 ὁμοῦ δὲ Κάδμου παισὶν ἀναμεμιγμέναι **B.** Semel ὁμοῦ cum dativo simul cum frg. 388, 1 κάρα τε γάρ σου συγχέω κόμαις ὁμοῦ nam hic dativus a praep. σύν in verbo σύγχεω pendere non potest, quia simplex χέω significationem confundendi non habet. || Loci dubii vel emendati Andr. 1257 et Hel. 642 ἐμοῦ et ὁμοῦ confusa; Hel. 829 pro λάθρα δ' ὁμοῦ L. Dindorfius restituit λάθρα δ' ἂν οὔ; Hel. 1447 cod. χρήστ' ἐμοῦ, Nauckius χρήσθ' ὁμοῦ, at Hermannus χρήστ' ἐμοὶ τυχεῖν κἄλυπ' quod sententiae melius satisfacit Hipp. 1195 maxime dubia est lectio ἐφ' ἅρματι, M a pr. m. ἐφάσκομ, unde Nauckius elegantius quam certius ἄκασχ' ὁμοῦ (Hec. 832 in loco interpolato Aldina φίλτρων ὁμοῦ τε) frg. 222, 2 εἷλχ' ὁμοῦ λαβών, O. Hense εἷλκε συλλαβὼν ὁμοῦ sed de sensu totius fragmenti parum constat frg. 847 τάραττε καὶ χόρδευ' ὁμοῦ τὰ πράγματα ex Aristoph. Eq. 214, sed quid horum verborum Euripidis sit, incertum est.

ὁμῶς similiter, aeque, pariter adverbium sine casu frg. 744, 2 χρὴ δὲ τὸν στρατηλάτην ὁμῶς δίκαιον ὄντα ποιμαίνειν στρατόν El. 407 οὐκ ἔν τε μικροῖς ἔν τε μὴ στέρξουσ' ὁμῶς; nonne in parvis et in magnis rebus pari modo contenti erunt? sic recte Seidlerus pro codicis ὅμως || ceteris locis non sine dubitatione (Hipp. 80 ὅσοις ἐν τῇ φύσει τὸ σωφρονεῖν εἴληχεν ἐς τὰ πάνθ' ὁμῶς v. 79—81 seclusit Dind.) I. A. 724 (θοίνην γυναιξὶ θήσομεν ἐνθάδε) καλῶς ἀναγκαίως τε· συνενέγκοι δ' ὅμως (ὁμῶς Nauckius, i. e. pari modo faustum sit, ac si domi fiat, at etiam ὅμως defendi potest).

ὄπισθεν, poëtice propter metrum ὄπισθε ut Cycl. 545, male in libris etiam I. T. 1333 frg. 779, 8 cfr. Lob. ad Phryn. p. 284 sq. pone, retro *A.* adverbium loci Suppl. 665 νεκροὺς ὄπισθεν θέμενος, ὧν ἔκειτ' ἀγών postquam cadavera retro i. e. post aciem collocavit frg. 779, 8 πατὴρ δ' ὄπισθεν νῶτα σειραίου βεβὼς ἵππευε ubi accusativus νῶτα a voc. βεβὼς pendet, ut apud Homerum βήσετο δίφρον, et ὄπισθεν nobis satis supervacaneum videtur den Rücken hinten besteigend || ἐς τοὔπισθεν retro Hipp. 1222 ἐς τοὔπισθεν ἀρτήσας δέμας retro flectens corpus, resupinus Phoen. 1410 λαιὸν μὲν ἐς τοὔπισθεν ἀναφέρει πόδα (Hipp. 1228 uno in codice male pro τοὔμπροσθεν) *B.* praepositio cum genitivo, post Cycl. 545 τί δῆτα τὸν κρατῆρ' ὄπισθέ μου τίθης; I. T. 1333 αὐτὴ δ' ὄπισθεν δέσμ' ἔχουσα τοῖν ξένοιν ἔστειχε χερσί (Nauck. speciose αὐτὴ δὲ χερσὶ-ἔστειχ' ὄπισθεν).

ὀπίσω (ῐ) retro adverbium sine casu, de loco non usurpatum; de tempore τοὐπίσω in posterum frg. 50, 2 τοὐπίσω δ' οὐδὲν σκοπεῖ in posterum nequaquam meditatur || rursus I. A. 38 καὶ σφραγίζεις λύεις τ' ὀπίσω frg. 836, 8 χωρεῖ δ' ὀπίσω τὰ μὲν ἐκ γαίας φύντ' εἰς γαῖαν.

πάροιθε (ᾰ) ante vocalem et πάροιθ' (octies) et πάροιθεν, hoc etiam ante consonam satis saepe, et Lobeck. ad Phryn. p. 284 hanc formam ubique postulat, ubi per metrum licet; ante *A.* adverbium et loci et temporis *a*) de loco, saepius cum genitivo (vid. infra) Phoen. 834 ἡγοῦ πάροιθε, θύγατερ i prae *b*) de tempore, antea, saepe oppos. νῦν Hel. 880 ἥ σοι δυσμενὴς πάροιθεν ἦν, νῦν ἐστιν εὔνους Ion 1612. El. 401 νῦν ἢ πάροιθεν μᾶλλον nunc magis quam antea 899 νῦν δοῦλος, πάροιθε δεσπότης Heracl. 863 τὸν ὄλβιον πάροιθε Herc. f. 1257 ἀβίωτον ἡμῖν νῦν τε καὶ πάροιθεν ὄν Ion 1353 ἐπεί γ' ὁ δαίμων βούλεται, πάροιθε δ' οὔ Tro. 1050 μεῖζον βρῖθος ἢ πάροιθ' ἔχει; 452 ἑορτὰς, αἷς πάροιθ' ἠγαλλόμην 237 ἐγνωσμένος δὲ καὶ πάροιθέ σοι Ion 1396 πολλὰ καὶ πάροιθεν οἶσθά μοι vers. corruptus, sed καὶ πάροιθεν videtur constare: etiam antea, Hipp. 1443 καὶ γὰρ πάροιθε σοῖς ἐπειθόμην λόγοις Herc. f. 582 οὐκ ἄρ' Ἡρακλῆς ὁ καλλίνικος, ὡς πάροιθε, λέξομαι || adiectivi more inter articulum et substantivum positum, superior, prior Andr. 1106 τῆς πάροιθ' ἁμαρτίας δίκας παρασχεῖν frg. 440, 2 τίκτουσαν ὕβριν τὴν πάροιθ' εὐπραξίαν Hec. 58. Tro. 635. Phoen. 853 τῆς πάροιθεν ἡμέρας Ion 1508 τὰ πάροιθεν ἅλις κακά Hipp. 288 τῶν πάροιθε μὲν λόγων λαθώμεθ' ἅμφω I. T. 551 τὸν ὄλβον αὐτοῦ τὸν πάροιθ' ἀναστένω Hel. 484 ξυμφορὰς γὰρ ἀθλίας ἐκ τῶν πάροιθεν τὰς παρεστώσας κλύω miseras calamitates comperio, ex i. e. post superiores praesentes cfr. 457. Cycl. 202 αἶνον τὸν πάροιθε σώσομεν (sic Hartung. πάρος εὖ σ. vel πάρος γ' εὖ σ. lb.) || itaque οἱ πάροιθεν maiores Hipp. 833 ἀμπλακίαισι τῶν πάροιθέν τινος propter peccata alicuius meorum maiorum, τὰ πάροιθεν praeterita Alc. 239 τοῖς τε πάροιθεν τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας λεύσσων cfr. Rhes. 705. (Ion 1558 μὴ τῶν πάροιθε μέμψις ἐς μέσον μόλῃ Dind. versum seclusit) τὸ πάροιθεν Tro. 806 in versu nondum emendato || *c*) de praestantia πάροιθ'

αἱρεῖσθαι anteferre Heracl. 57 οὐ γάρ τις ἔστιν ὃς πάροιθ' αἱρήσεται τὴν σὴν δύναμιν ἀντ' Εὐρυσθέως *B.* praepositio cum genitivo *a*) saepius de loco, ante Herc. f. 922 ἱερὰ μὲν ἦν πάροιθεν ἐσχάρας Διὸς καθάρσι' οἴκων Hec. 48 φανήσομαι γὰρ δούλης ποδῶν πάροιθεν Andr. 877 μὴ δὲ φαντάξου δόμων πάροιθε τῶνδε I. A. 860 (δοῦλος) τῆσδε τῆς πάροιθεν οἴκων (sic C, τῶνδε τῶν πάρ. οἴκ. P) servus huius, quae hic ante domum stat i. e. Clytaemnestrae Alc. 98 πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ Or. 1019 πρὸ τύμβου γάρ σ' ὁρῶσ' ἀναστένω καὶ πάροιθε νερτέρων πυρᾶς Phoen. 1002 πύργων πάροιθε μαχόμενοι πάτρας ὕπερ Heracl. 1031 θανόντα γάρ με θάψεθ' οὗ τὸ μόρσιμον δίας πάροιθε παρθένου Παλληνίδος I. A. 1 δόμων τῶνδε πάροιθεν στεῖχε Bacch. 914 ἔξιθι πάροιθε δωμάτων I. A. 583 κρίσις θεᾶν, ἃ σ' εἰς Ἑλλάδα πέμπει τῶν ἐλεφαντοδέτων πάροιθεν δόμων (ἐς Ἑλλ. et τῶν ἐλεφ. Hermannus, libri ἐς et τῶν omittunt, εἰς Dind.) quae te in Graeciam mittit ante domos Menelai ‖ *b*) de tempore semel cum genitivo, ante El. 961 μήτηρ σφαγῆς πάροιθε μὴ εἰσίδῃ νεκρόν ante caedem i. e. antequam caedatur ‖ *c*) semel ut latinum voc. pro apud verba moriendi, pugnandi etc. Heracl. 583 γένοιθ' ὑμῖν ὅσων ἡμὴ πάροιθεν καρδία σφαλήσεται (πάροιθε P, σφαλήσ. Badh., σφαγήσεται lb.) pro quibus anima mea concidet ‖ Loci emendati I. A. 862 ἦ μόνω παρόντε δῆτα ταῖσδ' ἐφέστατον πύλαις (παρόντε Porson, πάροιθεν lb.) Phoen. 1510 τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν (προπάροιθε M προπάροιθεν ceteri, πάροιθεν C).

πάρος (ᾰ) ante *A.* adverbium temporis, de loco non usurpatur nisi cum genitivo coniunctum est, antea, prius Alc. 414 ἔφθιτο γὰρ πάρος Bacch. 960 λήψει δ' ἴσως σφᾶς, ἢν σὺ μὴ ληφθῇς πάρος Hel. 1099 ἅλις δὲ λύμης, ἥν μ' ἐλυμήνω πάρος cfr. 1446 Bacch. 1273 ὡς ἐκλέλησμαί γ' ἃ πάρος εἴπομεν El. 867 ὦ γαῖα καὶ νὺξ, ἣν ἐδερκόμην πάρος Hel. 870 κροῦσόν τε πεύκην, ἵνα διεξέλθω, πάρος (sic Reisk., lb. κροῦσον δὲ et πυρός) concute facem antea, ut introire possim (Suppl. 166 πολιὸς ἀνὴρ τύραννος εὐδαίμων πάρος Dind. vers. secl.) Heracl. 897 φίλων εὐτυχίαν ἰδέσθαι τῶν πάρος οὐ δοκούντων antea humilium I. T. 656 σὲ πάρος ἢ σ' ἀναστενάξω γόοις Med. 318 ἧσσον ἢ πάρος πέποιθά σοι Herc. f. 617 ἵν' ἐλθὼν τἀνθάδ' εἰδείην πάρος Ion 571 τὰ φίλταθ' ἡὗρες οὐκ εἰδὼς πάρος Phoen. 71 ἔταξαν τὸν νεώτερον πάρος φεύγειν frg. 1020,1 εὖ γὰρ τόδ' ἴσθι κεἴ σ' ἐλάνθανεν πάρος Andr. 997 πάρος μὲν οὐκ ἐρῶ ‖ prius = olim Andr. 796 Ἰλιάδα τε πόλιν ὅτε πάρος εὐδόκιμος Διὸς ἶνις ἀμφέβαλεν φόνῳ ‖ καὶ πάρος iam prius Andr. 1094 τὸ δεύτερον παρόντ' ἐφ' οἷσι καὶ πάρος δεῦρ' ἦλθε Rhes. 710 ἔβα καὶ πάρος κατὰ πόλιν Med. 595 ὥσπερ εἶπον καὶ πάρος Alc. 222. ‖ οὐ πάρος Rhes. 47 οὐ γάρ πω πάρος ὧδ' ἐφοβήθη ναυσιπόρος στρατιά Herc. f. 745 ἃ πάρος οὔποτε διὰ φρενὸς ἂν ἤλπισεν I. A. 823 οὓς μὴ πάρος κατεῖδες quippe quam nunquam antea videris ‖ Nonnunquam sequitur vocem πάρος enuntiatum a particula πρίν pendens, nonnunquam subintelligendum est, πάρος πρίν ante quam Herc. f. 27 ἦν πάρος Δίρκης τις εὐνάτωρ Λύκος, πρὶν τυραννῆσαι χθονὸς Ἀμφίον' ἠδὲ Ζῆθον Andr. 925

εἰ δ' ἥξει πάρος πόσις si prius veniet, quam tu me hinc abduxeris Med. 648 θανάτῳ πάρος δαμείην ἁμέραν τάνδ' ἐξανύσασα, accuratius esset: πρὶν τάνδ' ἁμέραν ἐξανύσαι, nam sensus est: utinam moriar, priusquam diem exilii videam || Saepe πάρος adiectivi more inter articulum et substantivum positum est, ad quem usum traducimur locis Ion 723 ὁ πάρος ἀρχαγὸς ὤν I. A. 402 οἵδ' αὖ διάφοροι τῶν πάρος λελεγμένων μύθων; ceteris locis sine participio (Tro. 662 ἄνδρα τὸν πάρος vv. 656—667 seclusit Dind.) Tro. 1014 ποθοῦσα τὸν πάρος πόσιν I. T. 524 ξυνοικεῖ τῷ πάρος ξυνευνέτῃ El. 876 νῦν οἱ πάρος ἁμέτεροι γαίας τυραννεύσουσι φίλοι βασιλῆς Suppl. 613 φόβῳ γὰρ τῷ πάρος διόλλυσαι Rhes. 490 πονήσας τὸν πάρος πολὺν χρόνον cfr. frg. 287,9. Med. 1282 κλύω μίαν τῶν πάρος γυναῖκ' ἐν φίλοις χέρα βαλεῖν τέκνοις Tro. 50 λύσασαν ἔχθραν τὴν πάρος (Bacch. 1271 μετασταθεῖσα τῶν πάρος φρενῶν vers. a Kirchhoffio in suspicionem vocatus) Or. 1589 οὐκ ἤρκεσέν σοι τὸ πάρος αἷμα ματέρος (sic Markland., παρόν lb.) Phoen. 1732 ἄπαγε τὰ πάρος εὐτυχήματ' αὐδῶν I. T. 713 αἰδοῖ τῶν πάρος μαντευμάτων Hel. 1680 τὰ μὲν πάρος νείκη μεθήσω Andr. 1231 χάριν σῶν τῶν πάρος νυμφευμάτων ἥκω || itaque sine nomine τὰ πάρος antecedentia Hel. 649 τὰ πάρος οὐκέτι στένομεν 1233 τῶν πάρος λαθώμεθα || τὸ πάρος ut simplex πάρος olim cfr. supra Andr. 796; Herc. f. 127 τὸ πάρος ἐν ἡλίκων πόνοις ᾧ ξύνοπλα δόρατα νέα νέῳ ξυνῆν ποτ' cui olim inter aequalium labores socia arma iuvenilia iuveni aderant || semel denique ἐν τῷ πάρος El. 1127 ἄτοκος οὖσ' ἐν τῷ πάρος tempore praeterito || Comparativam vim habet voc. πάρος uno loco, πάρος ἢ potius quam Or. 345 τίνα γὰρ ἔτι πάρος οἶκον ἄλλον ἕτερον ἢ τὸν ἀπὸ θεογόνων γάμων σέβεσθαί με χρή; *B.* praepositio cum genitivo, ante *a*) de tempore Herc. f. 322 κτεῖνόν με καὶ τήνδ' ἀθλίαν παίδων πάρος Andr. 1208 θανεῖν τε χρῆν πάρος τέκνων Hipp. 1425 κόραι γὰρ ἄζυγες γάμων πάρος κόμας κεροῦνταί σοι Andr. 1112 ὡς πάρος χρηστηρίων εὔξαιτο Φοίβῳ *b*) de loco Phoen. 1264 ἔξελθ', Ἀντιγόνη, δόμων πάρος Or. 112. Bacch. 1217 ἕπεσθε, πρόσπολοι, δόμων πάρος Andr. 572 τῶν σῶν πάρος πίτνουσα γονάτων 1134 σφαγῆς ἐχώρουν βουπόροι ποδῶν πάρος || Hec. 1049 ὄψει νιν αὐτίκ' ὄντα δωμάτων πάρος Or. 1217 δόμων πάρος μένουσα Tro. 37 κειμένην πυλῶν πάρος Phoen. 1271 τίν' ἔκπληξιν νέαν φίλοις ἀϋτεῖς (τῶνδε δωμάτων πάρος haec tria verba Nauck. delet) *c*) de rebus quae aliis rebus anteferuntur Ion 448 τὰς ἡδονὰς γὰρ τῆς προμηθίας πάρος σπεύδοντες ἀδικεῖτ' (προμηθείας πέρας Iustinus) 485 ἐμοὶ μὲν πλούτου τε πάρος βασιλικῶν τ' εἶεν θαλάμων τροφαὶ κήδειοι κεδνῶν τέκνων Heracl. 200 ἡ γὰρ αἰσχύνη πάρος τοῦ ζῆν παρ' ἐσθλοῖς ἀνδράσιν νομίζεται (sic Reiskius, βάρος C) praestantior habetur *d*) πάρος = pro apud verba pugnandi, moriendi Heracl. 536 ἀδελφῶν ἢ πάρος θέλει θανεῖν || Loci dubii vel emendati I. A. 456 καὶ γάρ μ' ἀπώλεσ' ἐπὶ κακοῖς ἅ μοι πάρα ἐλθοῦσ' ἄκλητος (sic Ald., πάρος PC sed in P a m. pr. mutatum in παρά) Heracl. 1013 τὸν θεὸν μεῖζον τίουσα τῆς ἐμῆς ἔχθρας πολύ (τὸν θεῶν θεσμὸν τ. τ. ἐ. ἔχθρας πάρος Nauck.) Ion 416 οὓς ἐκλήρωσεν πάλος (sic recte

Ald., πάρος PC) Or. 1549 λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας (γρ. καὶ πέρα M πάρος V) Herc. f. 139 περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας (Kirchhoff. πάρος) I. T. 172 πρὸς τύμβον Heath. et Markland. recte, lb. πάρος τύμβου contra metrum; duobus locis pro πάρος vel πάρος γ' restitutum est πάροιθε Tro. 1050. Cycl. 202; duobus locis videntur πάρος et πατρός confusa esse Herc. f. 930, minus certe I. A. 1110 ἔκπεμπε παῖδα δωμάτων πατρὸς μέτα (πατρ. μ. scriptura interpolata Dind., την σὴν παῖδα δ. πάρος Paleius) frg 1050 Bothius πάρος pro πατρίς, quae coniectura in tantulo fragmento maxime dubia est.

πέλας (ᾰ) prope *A.* adverbium loci, fere idem atque ἐγγύς ut docet Suppl. 761 *ΑΔ* ποῦ νεκροὺς ἥκεις λιπών; *ΑΓ* ἐγγύς· πέλας γὰρ πᾶν ὅ τι σπουδάζεται || verba, quibus πέλας apponitur, sunt εἶναι, παρεῖναι, κεῖσθαι Alc. 79 οὐδὲ φίλων πέλας ἔστ' οὐδείς Andr. 1127 μυρίων ὄντων πέλας Hel. 1529 πόσιν πέλας παρόντα Or. 208. Phoen. 275 βώμιοι γὰρ ἐσχάραι πέλας πάρεισι Med. 1221 κεῖνται δὲ νεκροὶ πέλας Phoen. 1659 εὐκλεές τοι δύο φίλω κεῖσθαι πέλας || forma verbi εἶναι supplenda est Hec. 524 Ἀχιλλέως παῖς Πολυξένην ἔστησ' ἐπ' ἄκρου χώματος, πέλας δ' ἐγώ sc. ἦν Ion 938 οἶδ' ἔνθα Πανὸς ἄδυτα καὶ βωμοὶ πέλας sc. εἰσίν || semel γίγνεσθαι Rhes. 535 ἀὼς δὴ πέλας ἀὼς γίγνεται || ὁρᾶν Heracl. 332 καὶ νῦν τόνδ' ἀγῶν' ὁρῶ πέλας Or. 877 Ὀρέστην κεῖνον οὐχ ὁρᾷς πέλας στείχοντ' || εἰσορᾶν praesertim de iis, qui scenae appropinquantes cernuntur I. A. 1338 ἀνδρῶν ὄχλον εἰσορῶ πέλας Ion 393 εἰσορῶ γὰρ εὐγενῆ πόσιν πέλας Alc. 24 ἤδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας Suppl. 985 (ἐσορῶ) κλεινήν τ' ἄλοχον τοῦ καπφθιμένου τοῦδε κεραυνῷ πέλας Εὐάδνην Andr. 545 δέδορκα τόνδε Πηλέα πέλας || apud verba eundi ἰέναι, βαίνειν, ἐλθεῖν, ὁρμᾶσθαι, sed notandum est, ἰέναι πέλας de eo dici, qui hostiliter aliquem aggreditur Hel. 844 ὁ δὲ θέλων ἴτω πέλας Rhes. 685 πέλας ἴθι et pariter προσελθεῖν usurpatum esse Andr. 589 cfr. infra sub B; in ceteris locis nulla significatio hostilis impetus inest Bacch. 1211 ἐλθέτω πέλας Heracl. 308 πέλας προσέλθετε Suppl. 1031 σὸς πατὴρ βαίνει πέλας Med. 189 ὅταν τις πέλας ὁρμηθῇ Or. 877 vid. supra || nexus inter verbum et adverbium πέλας minus arctus est his locis Rhes. 616 πέλας δὲ πῶλοι Θρῃκίων ἐξ ἁρμάτων δέδενται Hel. 1572 Ἑλένη καθέζετ' ὅ τ' οὐκέτ' ὢν λόγοισι Μενέλεως πέλας Or. 1519 ἄπεχε φάσγανον· πέλας γὰρ δεινὸν ἀνταυγεῖ φόνον (σέλας Hartung.) || οἱ πέλας vicini, proximi, quivis alius; ut Elmsleius ad Med. 86 observavit, numero singulari non usurpatum, quamquam ibi in libris legitur πᾶς τις αὑτὸν τοῦ πέλας μᾶλλον φιλεῖ, sed reliquis locis omnibus numerus plur. extat Hel. 733 δοῦλον ὄντα τῶν πέλας Hipp. 441 τοῖς ἐρῶσι τῶν πέλας Herc. f. 591 διώλεσαν πόλιν ἐφ' ἁρπαγαῖσι τῶν πέλας frg. 295,1 τιμή σ' ἐπαίρει τῶν πέλας μᾶλλον φρονεῖν (μεῖζον φρ. Cobet.) Herc. f. 192 δειλίᾳ τῇ τῶν πέλας ignavia eorum, qui in acie prope eum stant frg. 103,1 σοφώτεροι γὰρ συμφορὰς τὰς τῶν πέλας πάντες διαιρεῖν ἢ τύχας τὰς οἴκοθεν Hel. 915 τὰ τῶν πέλας βούλοιντ' ἂν ἀποδοῦναι πάλιν frg. 336,3 βλέπουσα δ' εἰς τὰ τῶν πέλας κακά frg. 895 ἄφρων ἂν εἴην, εἰ τρέφοιν τὰ τῶν πέλας Heracl. 2 ὁ μὲν

δίκαιος τοῖς πέλας πέφυκ' ἀνήρ Herc. f. 730 τοὺς πέλας δοκῶν κτενεῖν Ion 1248 δρᾶσαί τι κακὸν τοὺς πέλας frg. 660,6 πείθειν τοὺς πέλας τόλμῃ κακῇ || *B.* praepositio cum genitivo, prope, fere eisdem verbis adiungitur, quibus πέλας adverbium εἶναι, κυρεῖν, παρεῖναι, κεῖσθαι Or. 1214 πέλας νιν δωμάτων εἶναι δοκῶ Ion 711 ἤδη πέλας δείπνων κυρεῖ παῖς καὶ πατὴρ νέος νέου (πελάσας lb, πέλας Seidler.) I. T. 317 τὴν παροῦσαν ξυμφορὰν αὐτοῖν πέλας Phoen. 1698 τώδ' ἐκτάδην σοι κεῖσθον ἀλλήλοιν πέλας Hec. 486 αὕτη πέλας σου κεῖται Hel. 837. Cycl. 47 ὕδωρ ποταμῶν ἐν πίστραις κεῖται πέλας ἄντρων Andr. 1156 νεκρὸν κείμενον βωμοῦ πέλας || forma verbi εἶναι supplenda est Heracl. 246 καὶ τάδ' ἀγχόνης πέλας non multum a suspendio distat Phoen. 1304 σχεδὸν τύχα, πέλας φόνου (φόνος Barnes.) (I. A. 279 τῶνδε δ' αὖ πέλας Ἥλιδος δυνάστορες) || ἰδεῖν El. 623 ΠΡ Αἴγισθον εἶδον ΟΡ ἐν ποίοις τόποις; ΠΡ ἀγρῶν πέλας τῶνδ' (I. A. 1430 ὅταν πέλας σῆς φάσγανον δέρης ἴδῃς) Or. 1549 λεύσσω Μενέλεων δόμων πέλας (lb. etiam πέρα et πάρος) || στῆναι, ἑστηκέναι, ἵστασθαι El. 792 ὡς ἀμφὶ βωμὸν στῶσι χερνίβων πέλας I. A. 675 χερνίβων γὰρ ἑστήξεις πέλας Heracl. 73 τίς ἡ βοὴ βωμοῦ πέλας ἕστηκε quisnam hic clamor prope aram sublatus est? frg. 284,22 οὐδεὶς σιδήρου πέλας στάς Herc. f. 1176 οὐ γὰρ δορός γε παῖδες ἵστανται πέλας non enim prope hastam, i. e. in acie, pueri collocantur. Suppl. 1009 ὁρᾷς τήνδ' ἧς ἐφέστηκας πέλας πυράν (πύλας lb., πέλας Canter) Phoen. 159 ἐκεῖνος ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ || apud alia verba quietis Rhes. 508 Θυμβραῖον ἀμφὶ βωμὸν ἄστεως πέλας θάσσων frg. 665,1 πέλας δὲ ταύτης δεινὸς ἵδρυται Κράγος I. A. 804 οὐκ ἐξ ἴσου γὰρ μένομεν Εὐρίπου πέλας (sic Barnes., πύλας lb.) || οἱ πέλας c. genitivo semel legitur Hipp. 776 βοηδρομεῖτε πάντες οἱ πέλας δόμων (at P δρόμοῳ) || Haud rarus est usus vocis πέλας c. genit. apud verba eundi, atque uno loco hic quoque significationem hostiliter invadendi habet Andr. 589 ψαῦσόν γ', ἵν' εἰδῇς, καὶ πέλας πρόσελθέ μου cfr. supra in A ἰέναι πέλας; ceteris locis continentur verba βαίνειν, ἐλθεῖν, ἰέναι, μολεῖν, περᾶν, στείχειν Tro. 1039 βαῖνε λευστήρων πέλας Heracl. 657 σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας coniunge τοῦδε, i. e. servi, πέλας (σὲ lb., itaque σὲ — ὅπ. β. καλῶν Hartung.) Or. 1044 θανάτου πέλας βεβῶσι Herc. f. 1109 ἔλθω τῶν ἐμῶν κακῶν πέλας; Suppl. 941 ἴτ', ὦ τάλαιναι μητέρες, τέκνων πέλας Rhes. 135 νεῶν κατόπταν μολεῖν πέλας Herc. f. 139 Λύκον περῶντα τῶνδε δωμάτων πέλας (πάρος Kirchhoff.) Rhes. 582 στείχωμεν ναυστάθμων πέλας || πίπτειν El. 1143 οὗ πέλας πεσεῖ Phoen. 1423 ἀλλήλοιν πέλας πίπτουσιν ἄμφω || τίθεσθαι I. A. 1427 τάδ' ὅπλα θήσομαι βωμοῦ πέλας || Ceteris locis πέλας minus arcte cohaeret cum verbo, universe tantum locum indicans, ubi aliquid fit, sic Heracl. 321 Θησέως πέλας Ion 194 πέλας αὐτοῦ 1163 θυγατέρων πέλας Hipp. 1173 ἀκτῆς κυμοδέγμονος πέλας Rhes. 20 δορὸς πέλας Ἀργείου prope arma Argiva, i. e. prope Argivos eosque armatos Ion 1592 Ῥίου πέλας Tro. 449 νυμφίου πέλας τάφου Phoen. 1100 τάφρου πέλας Hipp. 1196 πέλας χαλινῶν (at cfr. Nauck Eurip. stud. II, 42) ||

praepositio cum dativo prope ad I. T. 460 *τὰ γὰρ Ἑλλήνων ἀκροθίνια δὴ ναοῖσι πέλας τάδε βαίνει* (I. A. 243 *Ἀργείων δὲ ταῖσδ' ἰσήρετμοι νᾶες ἔστασαν πέλας*) Phoen. 845 *πέλας γὰρ, Τειρεσία, φίλοισι σοῖς ἐξώρμισαι σὸν πόδα* Suppl. 1021 *πέλας χρῶτα χρῷ θεμένα* (sic Hartung. propter metrum, lb. *χρῶτα χρωτὶ πέλας θ.*) Alc. 366 *πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας πλευροῖσι τοῖς σοῖς* Bacch. 509 *καθείρξατ' αὐτὸν ἱππικαῖς πέλας φάτναισιν* Suppl. 1058 *τύμβῳ καὶ πυρᾷ φαίνει πέλας* || Loci dubii vel emendati I. A. 912 *οὐδὲ φίλος οὐδεὶς γελᾷ μοι* (*πελᾷ* vel *πέλας* Markland.) El. 955 *πρὶν ἂν πέλας γραμμῆς ἵκηται* (*τέλος γραμμῆς* Stobaeus et Orion) 828 *πύλαι δὲ καὶ δοχαὶ χολῆς πέλας* (*πλέαι* Camper.) Or. 1015 Hermannus lacunam explet *πέλας ἰθύνων*, alii aliter (I. A. 1593 *ἔλαφον ὀριδρόμον πέλας* Hermannus, alii alia).

πέρα ($\bar{\alpha}$) de prosodia egit Brunckius ad Hipp. 1044, de discrimine significationis, quod inter *πέρα* et *πέραν* intercedit, vid. Buttm. Lexil. II p. 25 sq. ultra *A.* adverbium de loco dictum vid. infra sub B., praeterea tralate usurpatur, ubicunque aliquid modum excedit El. 1185 *ἄλαστα, μέλεα καὶ πέρα παθοῦσα* (lb. *πέρα γε*, Seidler. *πέρα παθοῦσα γε*, debuit *γε* omnino delere) Ion 264 *τοσαῦτα κεὐτυχοῦμεν, ὦ ξέν', οὐ πέρα* frg. 775, 2 *πέρα γὰρ οὐ θέμις λαβεῖν σε* || *πέρα λέγειν* Hipp. 1033 *ἐμοὶ γὰρ οὐ θέμις πέρα λέγειν* I. T. 91 *τὸ δ' ἐνθένδ' οὐδὲν ἐρρήθη πέρα* (sic Brodaeus, lb. *πέρας*) 554 *μηδ' ἐρωτήσῃς πέρα* || *B.* praepositio c. genitivo, ultra, de loco Herc. f. 234 *ὥστ' Ἀτλαντικῶν πέρα φεύγειν ὅρων νιν* (Dindorf. collato v. Hipp. 1053 *πέραν* scribit) ut ultra terminos Atlanticos fugeret Hipp. 504 *καὶ μή σε πρὸς θεῶν πέρα προβῇς τῶνδ'* ne, per deos te oro, ultra haec procedas || tralate *πέρα* c. genitivo nominis abstracti Suppl. 745 *ὦ κενοὶ βροτῶν, οἳ τόξον ἐντείνοντες τοῦ καιροῦ πέρα* ultra quam convenit I. T. 839 *θαυμάτων πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα* || nonnunquam *πέρα* c. suo genit. vicem adiectivi obtinet Hec. 714 *ἄρρητ', ἀνωμόμαστα, θαυμάτων πέρα*, cfr. supra El. 1185, vel in casu obliquo I. T. 900 *ἐν τοῖσι θαυμαστοῖσι καὶ μύθων πέρα τάδ' εἶδον αὐτή* || Loci dubii vel emendati I. A. 397 *πέρα δίκης* lb. contra metrum, *παρὰ δίκην* emendaverunt Reiskius et Porsonus; Or. 1549 pro *δόμων πέλας* habet V *δ. πάρος*, M *γρ. καὶ πέρα*, quod ferri non potest; Ion 448 pro *τῆς προμηθίας πάρος* Iustinus: *τῆς προμηθείας πέρας*, quamobrem Coningtonus proposuit *πέρα*, sed nihil mutandum.

πέραθεν ($\bar{\alpha}$) ex ulteriore loco, adverbium sine casu Heracl. 82 *ἢ πέραθεν ἁλίῳ πλάτᾳ κατέχετ' ἐκλιπόντες Εὐβοῖδ' ἀκτάν*; an ex ulteriore terra huc appulistis relicta Euboea?

περαιτέρω ulterius *A.* adverbium I. T. 247 *ἔν τοῦτ' οἶδα κοὐ περαιτέρω* Phoen. 1681 *ὡς μάθῃς περαιτέρω* frg. 921,2 *οὐ γὰρ ἀσφαλὲς περαιτέρω τὸ κάλλος ἢ μέσον λαβεῖν* plus quam mediocrem pulchritudinem habere *B.* praepositio cum genitivo Andr. 271 *ὃ δ' ἔστ' ἐχίδνης καὶ πυρὸς περαιτέρω οὐδεὶς γυναικὸς φάρμακ' ἐξηύρηκέ πω.*

πέραν trans et ultra, de discrimine huius vocis a voc. *πέρα* vid. Buttm. Lexil. II,

25. 31. certus locus, quo adverbii vice fungitur, non extat; praepositio c. genitivo Alc. 585 νεβρὸς ὑψικόμων πέραν βαίνουσ' ἐλατᾶν σφυρῷ κούφῳ Buttm. l. l. explicat: ultra abietes progrediens i. e. silvam relinquens Suppl. 676 πέραν δὲ διελάσαντες ἀλλήλων ὄχους coniunge πέραν ἀλλήλων currus alius ultra alium praetervehentes, vid. Herm. ad h. l. Hipp. 1053 (ἐξελῶ σε) πέραν γε πόντου τερμόνων τ' Ἀτλαντικῶν trans mare terminosque Atlanticos, quo de loco vid. Buttm. l. l. p. 31. || Locus dubius Herc. f. 386 πέραν δ' ἀργυρορρύταν Ἕβρον ἐξεπέρασ' ὄχθον vix sanus; περῶν δ' ἀργ. Ἕβρον ἐξέπρασσε μόχθον Dindorfius; de v. 234 cfr. πέρα.

πέριξ circum *A.* adverbium El. 561 τί δὲ κυκλεῖ πέριξ πόδα; Bacch. 12 ἀμπέλου δέ νιν (σηκὸν) πέριξ ἐγὼ 'κάλυψα βοτρυώδει χλόῃ Phoen. 733 κἀκεῖ πέφαρκται λαὸς ἅρμασιν πέριξ || πέριξ ἔχειν τινά undique circumdare Hec. 1209 πέριξ δὲ πύργος εἶχ' ἔτι πτόλιν Phoen. 1311 (πόλιν) ἣν πέριξ ἔχει νέφος Andr. 266 καὶ γὰρ εἰ πέριξ σ' ἔχει τηκτὸς μόλυβδος frg. 935,2 τὸν ὑψοῦ τόνδ' ἄπειρον αἰθέρα καὶ γῆν πέριξ ἔχονθ' frg. 911,1 ὁ πέριξ χθόν' ἔχων φαεννὸς αἰθήρ (περί lb. πέριξ Meinekius, pro φαεννὸς al. φαέθων al. νήνεμος) || circum undique, circum quaque Phoen. 698 πέριξ δὲ Καδμείων πύλας φυλακάς τ' ἐπῆλθον (de verbo ἐπῆλθον non constat, utpote e v. 697 illato) Hipp. 1210 (κῦμα) ἀνοιδῆσάν τε καὶ πέριξ ἀφρὸν πολὺν καχλάζον || tralate Andr. 448 ἑλικτὰ κοὐδὲν ὑγιὲς ἀλλὰ πᾶν πέριξ φρονοῦντες omnia per ambages cogitantes || ἀμφὶ-πέριξ Tro. 5 ἐξ οὗ γὰρ ἀμφὶ τήνδε Τρωικὴν χθόνα λαΐνους πύργους πέριξ ὀρθοῖσιν ἔθεμεν κανόσιν || *B.* praepositio c. accusativo, circum Herc. f. 243 βωμὸν πέριξ νήσαντες ἀμφήρη ξύλα (βωμῶν cod. βωμὸν Brodaeus) || c. dativo maxime dubium, unus locus est Phoen. 711 μέλλειν πέριξ πύργοισι Καδμείων πόλιν ὅπλοις ἑλίξειν αὐτίκ' Ἀργείων στρατόν, at turbata stichomythia evincit, alterum versum spurium esse, Dindorfius priorem, Kirchhoffius secundum damnat; ceterum πέριξ ἑλίσσειν invenitur etiam frg. 222, 2 in fragmento nimis lacero, quam ut de sensu certi aliquid statui possit || Denique Meinekius coniecit frg. 597, 1 ἀκάμας τε πέριξ χρόνος ἀενάῳ ῥεύματι πλήρης φοιτᾷ (lb. ἀκάμας τε χρόνος περί γ' ἀενάῳ).

πλήν praeter *A.* adverbium; enuntiatum, quod vocem πλήν sequitur, plerumque cum enuntiato superiore cohaeret (vid. infra I abc); raro a voc. πλήν novum enuntiatum incipit, (infra II). *I. a*) enuntiatum, quod vocem πλήν antecedit, negativum est; vocem πλήν sequitur aut nomen aliquod, aut infinitivus, aut enuntiatum a particulis εἰ, ἐάν, ὅταν, ὅτι incipiens, qua de re infra sub c) uberius disputatum est; *aa*) οὐκ ἄλλο vel οὐδὲν ἄλλο πλὴν nihil aliud quam, nisi frg. 170, 1 οὐκ ἔστι Πειθοῦς ἱερὸν ἄλλο πλὴν λόγος frg. 25,2 γέροντες οὐδέν ἐσμεν ἄλλο πλὴν ὄχλος καὶ σχῆμ' (πλὴν λόγος Valcken.) Hipp. 474 οὐ γὰρ ἄλλο πλὴν ὕβρις τάδ' ἐστί Hec. 596 ἄνθρωποι δ' ἀεὶ ὁ μὲν πονηρὸς οὐδὲν ἄλλο πλὴν κακός frg. 797,1 φεῦ, μήποτ' εἴην ἄλλο πλὴν θεοῖς φίλος cfr. infra πλήν c. genit. Ion 1060. Cycl. 134 οὐκ ἔστιν, ὥσπερ εἶπον, ἄλλο πλὴν κρέας non praesto est aliud, nisi caro ||

infinitivus sequitur frg. 731 *οὐκ ἔστι κρεῖσσον ἄλλο πλὴν κρατεῖν δορί* Cycl. 594 *παρηυτρέπισται δ' οὐδὲν ἄλλο πλὴν πυροῦν Κύκλωπος ὄψιν* nihil aliud parandum restat, quam ut Cyclopis oculum exuramus (sic sensus postulat; aliter explicat Seidlerus ad I. T. 707 s. e., Kirchhoff. *πάντ' εὐτρ. κοὐδέν*) Andr. 746 *ἀδύνατος, οὐδὲν ἄλλο* (sc. *δυνατὸς*) *πλὴν λέγειν μόνον* || *bb*) Negatio antecedit, sed sine adiectivo *ἄλλος*; vocem *πλήν* sequitur aut nomen aliquod: *οὐ, οὔτις, οὐδείς* etc. *πλήν* non, nemo, nisi, saepius *οὐδὲν εἶναι πλήν* Herc. f 229 *οὐδὲν ὄντα πλὴν γλώσσης ψόφον* cfr. supra frg. 25, 2. Hec. 596. et infra Or. 717. Tro. 1240 *οὐκ ἦν ἄρ' ἐν θεοῖσι πλὴν οὐμοὶ πόνοι* frg. 327, 2 *κρείσσων γὰρ οὔτις χρημάτων πέφυκ' ἀνὴρ, πλὴν εἷς τις* (sic pro *εἴ τις* Porson.) Cycl. 334 *τὰ δ' οὔ τι θύω, πλὴν ἐμοὶ, θεοῖσι δ' οὔ* has (pecudes) nequaquam macto, nisi mihi frg. 362, 38 *τὴν οὐκ ἐμὴν οὖν πλὴν φύσει δώσω κόρην θῦσαι πρὸ γαίας* filiam, nullo iure meam, nisi quod peperi || aut infinitivus sequitur Phoen. 502 *νῦν δ' οὔθ' ὅμοιον οὐδὲν οὔτ' ἴσον βροτοῖς, πλὴν ὀνομάσαι* (*ὀνόμασιν* Porson.) I. T. 564 *οὐδείς γε* (*λόγος ἐστὶ σφαγείσης θυγατρὸς*) *πλὴν θανοῦσαν οὐχ ὁρᾶν φάος* Suppl. 535 *οὔτι γὰρ κεκτήμεθα ἡμέτερον αὐτὸ* (*τὸ σῶμα*) *πλὴν ἐνοικῆσαι βίον* (pro *βίον* Toup. *μόνον*, coniectura haud spernenda, si conferas locos, quibus *πλὴν-μόνον* extat Andr. 746. Hel. 492. Hec. 356. frg. 884, 1.) || aut sequitur enuntiatum plenum, a particula incipiens: *πλὴν ὅσα, ὅταν, ὅτι, εἰ*, ad quem usum traducimur loco Hec. 436 *μέτεστι δ' οὐδὲν* (*φωτὸς*) *πλὴν ὅσον χρόνον ξίφους βαίνω μεταξὺ καὶ πυρᾶς* nisi quantum temporis inter gladium et tumulum incedo I. T. 613 *καὶ γὰρ οὐδ' ἐγὼ ἀναδελφός εἰμι, πλὴν ὅσ' οὐχ ὁρῶσά νιν* nisi quod eum non video frg. 908, 6 *κοὐκ ἔστιν ὅρος κείμενος οὐδεὶς θνητοῖς, πλὴν ὅταν ἔλθῃ θανάτου πεμφθεῖσα τελευτή* El. 1312 *οὐχ ἥδ' οἰκτρα πέπονθεν, πλὴν ὅτι λείπει πόλιν Ἀργείων* Heracl. 444 *κἀμοῦ μὲν οὐδὲν εἴ με χρὴ θανεῖν μέλει, πλὴν εἴ τι τέρψω τοὺς ἐμοὺς ἐχθροὺς θανών* || *cc*) Sexies invenitur locutio *οὐκ οἶδα πλὴν ἕν*, quam sequitur modo verbum finitum, modo infinitivus a verbo *οἶδα* pendens El. 627 *οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, βουσφαγεῖν ὡπλίζετο* et sic etiam 752. Ion 311. Herc. f. 1143, at Suppl. 933 *οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, σοῖσι πείθεσθαι λόγοις* Hipp. 599 *οὐκ οἶδα πλὴν ἕν, κατθανεῖν ὅσον τάχος* || similiter dictum est Hipp. 1004 *οὐκ οἶδα πρᾶξιν τήνδε, πλὴν λόγῳ κλύων* frg. 483 *Ζεὺς ὅστις ὁ Ζεὺς, οὐ γὰρ οἶδα πλὴν λόγῳ* || *dd*) Nonnunquam non antecedit negatio, sed interrogatio illius vicem obtinens, *τίς, ποῦ πλήν* frg. 901, 14 *τί γὰρ δὴ τὸ φίλον πλὴν τόδε*; Andr. 905 *τίς οὖν ἂν εἴη γυναικὶ συμφορὰ πλὴν ἐς λέχος*; frg. 884, 1 *ἐπεὶ τί δεῖ βροτοῖσι πλὴν δυοῖν μόνον* Hel. 492 *Σπάρτη δὲ ποῦ γῆς ἐστι πλὴν ἵνα ῥοαί εἰσιν Εὐρώτα μόνον* || *I. b*) Hucusque eos locos percensuimus, quibus *πλήν* ad praecedentem negationem vel ad enuntiatum negativae significationis refertur; non raro autem alia quoque vocabula adverbio *πλήν* certius definiuntur, sic *τἄλλα πλήν*, ubi *τἄλλα* accusativus est, quem vocant graecum, his duobis locis Or. 541 *ἐγὼ δὲ τἄλλα μακάριος πέφυκ' ἀνὴρ, πλὴν ἐς θυγατέρας* Or. 717 *ὦ πλὴν γυναικὸς οὕνεκα στρατηλατεῖν τἄλλ' οὐδέν*

o praeterquam ad militandum feminae causa ad alia homo nihili; a verbo pendet τἄλλα I. T. 597 καλῶς ἔλεξας τἄλλα, πλὴν ἕν cfr. Hel. 1063 ὡς εὖ τόδ' εἶπας πλὴν ἕν || ταὐτὰ πλήν I. T. 670 ἔφθης με μικρόν· ταὐτὰ δὲ φθάσας λέγεις, πλὴν ἕν (ταῦτα P τἄλλα Monkius) || πάντες πλήν Hel. 314 πάντες φίλοι μοι πλὴν ὁ θηρεύων γάμους || πλὴν post comparat. Heracl. 231 ἅπαντα γὰρ ταῦτ' ἐστὶ κρείσσω πλὴν ὑπ' Ἀργείοις πεσεῖν || praecedunt adiectiva qualitatis, quae certius definiuntur Hec. 356 ἴση θεοῖσι, πλὴν τὸ κατθανεῖν μόνον cfr. Phoen. 502. Bacch. 655 σοφὸς σοφὸς σύ, πλὴν ἃ δεῖ σ' εἶναι σοφόν || *I. c*) Denique loci inveniuntur, in quibus e totius sententiae conformatione id vocabulum supplendum est, ad quod πλήν pertineat; plerumque facile intelligitur πᾶς vel ἄλλος etc. Med. 1196 πλὴν τῷ τεκόντι κάρτα δυσμαθὴς ἰδεῖν i. e. πᾶσι, πλ. τῷ τεκ. Rhes. 173 σὺ δ' αἴτει πλὴν στρατηλάτας νεῶν i. e. ἅπαντα, πλὴν στρ. ν. I. A. 877 *ΚΛ* μεμηνὼς ἄρα τυγχάνει πόσις; *ΠΡ* ἀρτίφρων πλὴν ἐς σὲ καὶ σὴν παῖδα Or. 1615 *ΜΕΝ* πόνους πονήσας μυρίους *ΟΡ* πλὴν γ' εἰς ἐμέ Tro. 713 ἐπῄνεσ' αἰδῶ, πλὴν ἐὰν λέγῃς καλά (κακά V) intellige: ἑκάστοτε, πλὴν ἐάν praeterquam si fausta nunties || Ex omnibus, quae attulimus, exemplis satis apparuit, structuram eorum verborum, quae vocem πλήν sequantur, non ex hac voce ipsa, sed ex compositione enuntiati antecedentis pendere; tamen nonnunquam interest scire, quae verborum coniunctiones maxime frequentatae sint, itaque hoc loco usitatissimas vel peculiares breviter indicabimus: πλὴν ἕν extat praeter sex locos sub a) cc) allatos I. T. 597. 670. Hel. 1063. cfr. frg. 327,2; infinitivus sequitur Andr. (323) 746. Or. 717. Phoen. 502. Suppl. 535. Heracl. 231. Cycl. 594. frg. 731. infinitivus cum articulo Hec. 356. accus. c. infin. I. T. 564. participium Hipp. 1004 πλὴν ἐάν Tro. 713. πλὴν εἰ Heracl. 444. (Andr. 332 vid. infra) πλὴν ὅσα I. T. 613. (πλὴν ὅσον Andr. 323 vid. infra) πλὴν ὅταν frg. 908,6. πλὴν ὅτι El. 1312. || *II.* Sed inveniuntur quoque loci, quamvis raro, quibus a voce πλήν novum enuntiatum incipit; quorum uno πλήν significat attamen Bacch. 1039 ξυγγνωστὰ μέν σοι, πλὴν ἐπ' ἐξειργασμένοις κακοῖσι χαίρειν, ὦ γυναῖκες, οὐ καλόν attamen perpetratis malis laetari non est honestum; altero, frg. 830,2 πλὴν ὅμως νοσοῦσιν οἱ βλέποντες verba πλὴν ὅμως non sana videntur || *B.* praepositio cum genitivo, genitivus aut vicem nominativi implet, aut accusativi, ut exempla docent: Ion 1060 μηδέ ποτ' ἄλλος ἄλλων ἀπ' οἴκων πόλεως ἀνάσσοι πλὴν τῶν εὐγενετᾶν Ἐρεχθειδᾶν frg. 570,1 ὡς οὐδὲν ἀνδρὶ πιστὸν ἄλλο πλὴν τέκνων Rhes. 813 τῶνδε τίς τίσει δίκην πλὴν σοῦ; Hel. 276 τὰ βαρβάρων γὰρ δοῦλα πάντα πλὴν ἑνός Med. 329 πλὴν γὰρ τέκνων ἔμοιγε φίλτατον πόλις || Alc. 17 οὐχ ηὗρε πλὴν γυναικὸς ὅστις ἤθελε θανεῖν πρὸ κείνου frg. 500 πλὴν τῆς τεκούσης θῆλυ πᾶν μισῶ γένος Rhes. 165 τάξαι δὲ μισθὸν πλὴν ἐμῆς τυραννίδος || Loci dubii vel emendati; Andr. 323 οὐκ ἀξιώσω πλὴν τύχῃ φρονεῖν δοκεῖν et 332 τὰ δ' ἔνδον πᾶσιν ἀνθρώποις ἴσοι, πλὴν εἴ τι πλούτῳ non credo ab Euripide scripta esse, nam vv. 321—323 et 330—332 tantopere laborant non solum difficultatibus structurae, sed etiam

perversitate sententiarum, ut hic non sanante sed resecante manu opus esse existimem Herc. f. 1416 ὡς ἐς τὸ λῆμα παντὸς ἦν ἥσσων ἀνήρ (πλὴν ἐς τὸ λ. Badh., non opus: ὡς est concedentis et assentientis) frg. 1045,4 ἀλλ' Stobaeus, πλήν Vita Aesopi non recte.

πλησίον (ῐ) prope *A.* adverbium Alc. 268 πλησίον Ἅιδας (sc. ἐστί) El. 282 εἶθ' ἦν Ὀρέστης πλησίον κλύων τάδε Bacch. 621 πλησίον δ' ἐγὼ παρών 500 καὶ νῦν ἃ πάσχω πλησίον παρὼν ὁρᾷ (θεός) cfr. infra Or. 1159 Hec. 896 ὡς τώδ' ἀδελφὼ πλησίον μιᾷ φλογὶ κρυφθῆτον χθονί nahe bei einander I. A. 1103 μνήμην δ' ἄρ' εἶχον πλησίον βεβηκότος Ἀγαμέμνονος τοῦδ' prope iam accedentis Agamemnonis ‖ ὁ πλησίον, proximus Hec. 996 μηδ' ἔρα τῶν πλησίον (mire dictum esse pro τῶν τῶν πλησίον Elmsleius ad Med. 85 observavit) *B.* praepositio *a*) cum genitivo; adiunguntur plerumque substantiva loci vel pronomina, quibus ipsis quoque locus indicatur, bis abstracta, κακοῦ et κινδύνων; Phoen. 906 ὅδ' οὐ μακρὰν ἄπεστι, πλησίον δέ σου (που lb. sed in V superscr. σου) Or. 1159 καὶ πλησίον παρῆσθα κινδύνων ἐμοί Hipp. 1439 ὁρῶ δέ σ' ἤδη τοῦδε πλησίον κακοῦ Alc. 845 καί νιν εὑρήσειν δοκῶ πίνοντα τύμβου πλησίον προσφαγμάτων (coniunge τύμβου πλ. πίνοντα προσφαγμάτων et vide Monkium ad h. l.) Ion 415 οἳ πλησίον θάσσουσι τρίποδος Herc. f. 529 φέρ' ἐκπύθωμαι τῶνδε πλησίον σταθείς El. 1274 σὲ δ' Ἀρκάδων χρὴ πόλιν οἰκεῖν Λυκαίου πλησίον σηκώματος Cycl. 18 ἤδη δὲ Μαλέας πλησίον πεπλευκότας ‖ etiam apud verba motionis Bacch. 728 κυρεῖ δ' Ἀγαύη πλησίον θρώσκουσά μου Or. 257 αὗται γὰρ αὗται πλησίον θρώσκουσί μου (versum stichomythiam turbantem eiecit Nauckius, transposuit Elmsleius). *b*) cum dativo; nihil efficit locus Phoen. 160 ἑπτὰ παρθένων τάφου πέλας Νιόβης Ἀδράστῳ πλησίον παραστατεῖ ubi dativus etiam a verbo pendere potest, nihil etiam locus interpolatus (I. A. 1551 ἡ δὲ σταθεῖσα τῷ τεκόντι πλησίον cfr. sub a) Herc. f. 529), at dativus agnoscendus erit Cycl. 387 ἔστρωσεν εὐνὴν πλησίον πυρὸς φλογί, minus certe frg. 781,4 ὡς πόσις μοι πλησίον γαμηλίους μολπὰς ἀϋτεῖ (e coniectura Hermanni).

πόρρω. Forma πόρρω num apud tragicos recte legatur, dubitant Monkius ad Alc. 921 (910), Elmsleius ad Bacch. 391, cfr. Dindorfium in Steph. thesaur. s. v., itaque sicubi in libris πόρρω scriptum est, ut Rhes. 482 Tro. 189 frg. 776,2, editores fere πόρσω restituerunt, quod vid.

πόρσω proprie ante, vorwärts *A.* adverbium, procul Bacch. 392 πόρσω γὰρ ὅμως αἰθέρα ναίοντες ὁρῶσιν τὰ βροτῶν οὐρανίδαι procul aetherem incolentes; bis τὰ πόρσω longinqua, opposit. τἀγγύθεν Rhes. 482 μή νυν τὰ πόρσω τἀγγύθεν μεθεὶς σκόπει frg. 776,2 ‖ *B.* praepositio cum genitivo, propria significatione Alc. 910 πολιὰς ἐπὶ χαίτας ἤδη προπετὴς ὢν βιότου τε πόρσω aetate provectus ‖ procul a Tro. 189 τίς μ' ἄξει δύστανον πόρσω Τροίας; Ion 797 ἀν' ὑγρὸν ἀμπταίην αἰθέρα πόρσω γαίας Ἑλλανίας.

πρόπαρ ante, praepositio c. genitivo Phoen. 120 τίς οὗτος, πρόπαρ ὃς ἀγεῖται στρατοῦ qui exercitum antecedit Phoen. 827 Δίρκας, χλοερωτρόφον ἃ πεδίον πρόπαρ Ἰσμηνοῦ

καταδεύει || Vix memoratu dignus est locus Phoen. 1505 ἃ δόμον Οἰδιπόδα πρόπαν ὤλεσε (cod. Mosq. πρόπαρ ὤλεσε).

προπάροιθε, antea; uno loco Phoen. 1511 τίς Ἑλλὰς ἢ βάρβαρος ἢ τῶν προπάροιθ' εὐγενετᾶν (προπάροιθε M προπάροιθεν ceteri praeter C, qui πάροιθεν) || Ceterum προπάροιθε etiam Phoen. 834 cum πάροιθε in compluribus libris confusum est.

πρόσθεν, etiam πρόσθε (metro flagitante sexies decies) et ante vocalem πρόσθ' (decies), at ubi per metrum licet secundum Lobeckium ad Phryn. p. 284 ubique πρόσθεν restituendum est; ante *A.* adverbium *a*) de loco usurpatum I. A. 1123 ἐς γῆν δ' ἐρείσασ' ὄμμα πρόσθ' ἔχεις πέπλους Bacch. 920 καὶ ταῦρος ἡμῖν πρόσθεν ἡγεῖσθαι δοκεῖς ubi dativus a verbo pendet || ἐς τὸ πρόσθεν porro, ulterius Hel. 1579 ἔτ', ὦ ξέν', ἐς τὸ πρόσθεν πλεύσωμεν cfr. infra sub B. (I. A. 619) Hec. 961. || *b*) de tempore, atque primum quidem de eo, cui oppositum est praesens; oppositum νῦν aut expressum est, aut facile subintelligitur, antea frg. 328, 3 οἱ δ' οὐδὲν ἦσαν πρόσθεν, ὀλβιοι δὲ νῦν Ion 411 ἅ τε νῷν ξυμβόλαια πρόσθεν ἦν ἐς παῖδα τὸν σὸν μεταπέσοι βελτίονα et quod nobis commercium antea erat ad filium tuum, (velim nunc) melius cadat Rhes. 178 καὶ πρόσθεν εἶπον iam antea dixi, intellige: et nunc dico Herc. f. 1413 ζῶ σοι ταπεινός; ἀλλὰ πρόσθεν οὐ δοκῶ (προσθεῖναι lb., πρόσθεν οὐ Iacobs.) Heracl. 871 παῖδα τὸν ἐμὸν πρόσθεν οὐ δοκοῦσ' ἐγὼ θεοῖς ὁμιλεῖν νῦν ἐπίσταμαι σαφῶς Ion 609 κοινουμένη τὰς ξυμφοράς σοι πρόσθεν ἀπολαχοῦσα νῦν Hec. 61 τὴν ὁμόδουλον, πρόσθε δ' ἄνασσαν El. 65 πόνους ἔχουσα, πρόσθεν εὖ τεθραμμένη Bacch. 923 πρόσθεν ὧν οὐκ εὐμενής I. A. 388 γνοὺς πρόσθεν οὐκ εὖ μετεθέμην εὐβουλίαν || deinde referendum ad aliud tempus, semel ad imperfectum I. A. 344 τοῖς φίλοισιν οὐκέτ' ἦσθα τοῖς πρὶν ὡς πρόσθεν φίλος tum amicis non iam, ut antea, amicus eras; saepius ad futurum, semel addita particula τότε Or. 637 ἐμοὺς λόγους ἀκούσας πρόσθε βουλεύου τότε antea audi, tunc delibera Suppl. 1033 λόγους, οὓς οὐ κατειδὼς πρόσθεν ἀλγήσει κλύων Hec. 366 λέχη δὲ τἀμὰ δοῦλος χρανεῖ, τύραννων πρόσθεν ἠξιωμένα quae antea tyrannis digna habebantur, servus contaminabit I. A. 519 οὐκ (ἐρεῖ Κάλχας) ἢν θάνῃ (σανῇ Hermann.) γε πρόσθε· τοῦτο δ' εὐμαρές || Denique πρόσθεν universe dictum significat, aut alium prius quam alium aliquid egisse vel agere debere: prius quam Phoen. 465 λόγος μὲν οὖν σὸς πρόσθε, Πολύνεικες τέκνον prius te convenit dicere sc. quam Eteoclem El. 668 σὸν ἔργον ἤδη· πρόσθεν εἴληχας φόνου prius ad caedem perpetrandam destinatus es (quam ego) Phoen. 1463 πατάξαι πρόσθε Πολυνείκη δορί 429 ἄμφω κατάξειν ἐς πάτραν, πρόσθεν δ' ἐμέ prius me (quam Tydeum) Med. 165 οἵ γ' ἐμὲ πρόσθεν τολμῶσ' ἀδικεῖν qui prius me laedere conantur (quam ego illos laeserim) || aut aliquid prius factum esse, quam aliud quid acciderit; semel extat πρόσθεν ἤ, semel πρόσθεν πρίν, ceteris locis altera enuntiati pars e conexu totius loci subintelligenda est: prius quam Bacch. 1286 *ΑΓΑ* Πενθέως ἡ τάλαιν' ἔχω κάρα *ΚΑ* ὠμωγμένον γε πρόσθεν

η σὲ γνωρίσαι frg. 688,2 πρόσθε γὰρ κάτω γῆς εἶσιν ἄστρα, πρὶν ἐξ ἐμοῦ σοι θῶπ' ἀπαντῆσαι λόγον Andr. 256 ἀλλ' οὐδ' ἐγὼ μὴν πρόσθεν ἐκδώσω με σοι scil. πρὶν πόσιν μολεῖν Med. 1016 ἄλλους κατάξω πρόσθεν ἢ τάλαιν' ἐγώ scil. πρὶν αὐτὴν κατιέναι I. A. 659 ἄλλους ὀλεῖ πρόσθ' ἁμὲ διολέσαντ' ἔχει (sic Porson., lb. πρόσθεν ἅ με) Or. 1126 πρόσθεν δ' ὀπαδῶν τίς ὄλεθρος γενήσεται; prius scil. quam ipsam Helenam aggrediamur Andr. 1193 ἀλλὰ κεραυνῷ πρόσθεν ὀλέσθαι Or. 799 ἀλλ' ἔπειγ', ὡς μή σε πρόσθε ψῆφος Ἀργείων ἕλῃ Herc. f. 535 ξύγγνωθί μοι, εἰ πρόσθεν ἥρπασ' ἃ σὲ λέγειν πρὸς τόνδ' ἐχρῆν fere idem ac: πρὶν σὲ λέγειν, nunc: si praeripui, quae tu dicere debebas Heracl. 686 θένοις ἂν, ἀλλὰ πρόσθεν αὐτὸς ἂν πέσοις scil. πρὶν θενεῖν 183 εἰπεῖν ἀκοῦσαί τ' ἐν μέρει πάρεστί μοι, κοὐδείς μ' ἀπώσει πρόσθεν, ὥσπερ ἄλλοθεν || peculiaris locus est frg. 449,5 ἦλθε γὰρ ἢ πρόσθ' ἢ μετόπισθεν τῆς εὐσεβίας χάρις ἐσθλή serius ocius || Nonnunquam πρόσθεν participio cum articulo iunctum est Phoen. 1422 ὁ πρόσθε Πολυνείκης πεσών 1397 ὁ πρόσθε τρωθείς I. T. 198 τῶν πρόσθεν δμαθέντων Ταναλιδᾶν Med. 64 μετέγνων καὶ τὰ πρόσθ' εἰρημένα Tro. 1028 ἐπὶ τοῖς πρόσθεν ἡμαρτημένοις || Ab his locis traducimur ad eos satis numerosos, quibus πρόσθεν adiectivi more inter articulum et substantivum positum est: prior Herc. f. 735 μέγας ὁ πρόσθ' ἄναξ I. A. 1150 τὸν πρόσθεν ἄνδρα Τάνταλον κατακτανών Hel. 1397. Med. 191 τοὺς πρόσθε βροτούς Alc. 310 ἐχθρὰ γὰρ ἡ 'πιοῦσα μητρυιὰ τέκνοις τοῖς πρόσθ' frg. 4,2. Andr. 65 τῇ πρόσθ' ἀνάσσῃ τῇδε Phoen. 58 τὴν δὲ πρόσθεν Ἀντιγόνην ἐγώ (ὠνόμασα) priorem filiam ego Antigonam appellavi Alc. 1158 νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον τοῦ πρόσθεν Suppl. 1041 χρόνον μὲν οὖν τὸν πρόσθ' ἐφρουρεῖτ' ἐν δόμοις Phoen. 760 τὴν δόσιν δ' ἐχέγγυον τὴν πρόσθε ποιῶ νῦν Med. 897 διαλλάχθηθ' ἅμα τῆς πρόσθεν ἔχθρας I. A. 117 πέμπω σοι πρός ταῖς πρόσθεν δέλτοις Andr. 54 τὰ πρόσθε σφάλματ' ἐξαιτούμενος Suppl. 416. Med. 1045 χαιρέτω βουλεύματα τὰ πρόσθεν El. 912 εἰ δὴ γενοίμην δειμάτων ἐλευθέρα τῶν πρόσθε || itaque absolute ὁ πρόσθε, prior Hipp. 939 ὁ δ' ὕστερος τοῦ πρόσθεν εἰς ὑπερβολὴν πανοῦργος ἔσται || τὰ πρόσθεν Ion 1457 τἀπιλοιπὰ τῆς τύχης εὐδαιμονοῖμεν, ὡς τὰ πρόσθε δυστυχῆ Hel. 699 εἰ καὶ τὰ λοιπὰ τῆς τύχης εὐδαίμονος τύχοιτε, πρὸς τὰ πρόσθεν ἀρκέσειεν ἄν, et accusativo graeco Heracl. 385 ὁ γὰρ στρατηγὸς εὐτυχὴς τὰ πρόσθεν ὤν (sic Tyrwhitt., lb. τὰ πρὸς θεῶν) || τὸ πρόσθεν idem ac simplex πρόσθεν, antea, olim Bacch. 744 ταῦροι δ' ὑβρισταὶ κὰς κέρας θυμούμενοι τὸ πρόσθεν Hel. 641 ἂν ὑπὸ λαμπάδων κόροι λευκόπωλοι ξυνομαίμονες ὤλβισαν τὸ πρόσθεν || *B.* praepositio cum genitivo non usurpata est de tempore, saepe de loco et de praestantia *a*) de loco, ante Rhes. 846 σὺ πρόσθεν ἡμῶν ἦσο Suppl. 664 Κάδμου δὲ λαὸς ἦστο πρόσθε τειχέων Cycl. 688 πρόσθεν οὗτος ἐστί σου I. T. 973 πρόσθεν ἀδύτων ἐκταθείς Alc. 162 στᾶσα πρόσθεν ἑστίας 77 τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάθρων (sic Blomfield., lb. πρόσθε) (Andr. 878 πρόσθεν μελάθρων τῶνδ' ὁρωμένη τέκνον vers. a Nauckio damnatus) Heracl. 657 σὺ πρόσθε ναοῦ τοῦδ' ὅπως βαίης πέλας coniunge πρόσθε ναοῦ πέλας τοῦδ' Suppl. 851 λόγχης λούσης πρόσθεν ὀμμάτων

πυκνῆς I. T. 1207 κρᾶτα κρύψαντες πέπλοισιν ἡλίου πρόσθεν φλογός || τὰ πρόσθ' c. genit. loca anteriora Or. 1277 εἰ τάδ' ἔρημα τὰ πρόσθ' αὐλᾶς || ἐς τὸ πρόσθεν ut simplex πρόσθεν ante (I. A. 619 αἱ δ' ἐς τὸ πρόσθεν στῆτε πωλικῶν ζυγῶν v. 607—630 Dind. suspect.) metaphorice ἐς πρόσθεν c. genit. Hec. 961 ταῦτα μὲν τί δεῖ θρηνεῖν, προκόπτοντ' οὐδὲν ἐς πρόσθεν κακῶν nihil proficientem in malis, nam qui in malis proficit, necesse est, ut brevi prorsus ex iis evadat malaque post se habeat. || *b)* de rebus, quae aliis rebus anteponuntur πρόσθεν ἄγειν, αἱρεῖσθαι, τιθέναι τινός, pluris facere quam Bacch. 225 τὴν δ' Ἀφροδίτην πρόσθ' ἄγειν τοῦ Βακχίου Hel. 953 οὐχὶ τοῦτο αἱρήσομαι 'γὼ πρόσθε τῆς εὐψυχίας frg. 660,7 οἳ δ' αἰσχρὰ κέρδη πρόσθε τοῦ καλοῦ βροτῶν ζητοῦσιν 1030,6 τἀπιεικῆ πρόσθεν ἡγοῦνται δίκης Hec. 131 τὰ δὲ Κασάνδρας λέκτρ' οὐκ ἐφάτην τῆς Ἀχιλείας πρόσθεν θήσειν ποτὲ λόγχης || itaque ὧν πρόσθεν, prae quibus, vel ut Steph. in thes. explicat: quibus posthabitis Med. 1340 ὧν γε πρόσθεν ἠξίουν ἐγὼ γῆμαί σε || Loci dubii vel emendati Hipp. 1228 pro ἐς τοὔμπροσθεν extat in MV τὸ πρόςθεν Suppl. 1195 pro πρόστρεπ' Kirchhoffius coniecit πρόσθεν, ipsi nunc, ut videtur, non probatum Andr. 36 nonnulli lb. τὸ πρόσθεν pro τὸ πρῶτον, sed hoc melius.

πρόσω superl. προσωτάτω et προσώτατα ante, ulterius, procul *A.* adverbium ante, vorn Phoen. 1411 πρόσω τὰ κοῖλα γαστρὸς εὐλαβούμενος || longius, weiter frg. 499,5 εἶτα τοῦτο τἄδικον πολλαῖς ὑπερρύηκε καὶ χωρεῖ πρόσω Hipp. 795 πρόσω μὲν ἤδη βίοτος provecta iam aetas || ulterius Andr. 249 ἦ καὶ πρόσω γὰρ τῶν ἐμῶν ψαύσεις κακῶν; num etiam ulterius tanges mala mea? I. A. 919 ὑψηλόφρων μοι θυμὸς αἴρεται πρόσω („πρόσω mire dictum" Dindorf.) || procul opposit. ἐγγύς Herc. f. 1106 ὠή, τίς ἐγγὺς ἢ πρόσω φίλων ἐμῶν; Phoen. 596 ἐγγύς, οὐ πρόσω βεβηκώς (sc. ἐστι) Bacch. 849 οὐ γὰρ εἶ πρόσω Herc. f. 751 θάνατος οὐ πρόσω (πόρσω Nauckius, accuratae responsionis causa) Hel. 937 πρόσω σφ' ἀπόντα δακρύοις ἂν ἡγάπων I. T. 1330 ἡμᾶς μὲν ἐξένευσ' ἀποστῆναι πρόσω Ion 1453 τὰς γὰρ ἐλπίδας ἀπέβαλον πρόσω I. T. 1378 εἶργον ἡμᾶς τοξόται ἰοῖς, ὥστ' ἀναστεῖλαι πρόσω ut nos procul repellerent Hel. 326 τἀληθῆ φράσαι ἔχουσ' ἐν οἴκοις τοῖσδε, τί βλέπεις πρόσω (τἀληθῆ μαθεῖν Heimsoeth.) || πάλιν τε καὶ πρόσω ultro citroque, rückwärts und vorwärts, hin und her Hec. 958 φύρουσι δ' αὐτὰ θεοὶ πάλιν τε καὶ πρόσω || *B.* praepositio c. genitivo, procul Andr. 733 ἔστιν οὐ πρόσω Σπάρτης πόλις τις El. 298 πρόσω γὰρ ἄστεως οὖσα Hel. 1577 ἐπεὶ δὲ γαίας ἦμεν οὔτ' ἄγαν πρόσω οὔτ' ἐγγύς El. 77 καὶ γὰρ οὐ πρόσω πηγαὶ μελάθρων τῶνδ' Hec. 1158 τέκν' ἐν χεροῖν ἔπαλλον ὡς πρόσω πατρὸς γένοιντο Herc. f. 557 αἰδῶ γ' ἀποικεῖ τῆσδε τῆς θεοῦ πρόσω pudorem! ab hoc deo Lycus procul habitat || tralate Andr. 1220 ἀμπτάμενα τἀμὰ φροῦδα πάντα κεῖται κόμπων μεταρσίων πρόσω (sic Reisk., lb. κόμπῳ μεταρσίῳ) a fastu sublimi procul distantia; πρόσω = ultra I. T. 840 θαυμάτων πέρα καὶ λόγου πρόσω τάδ' ἐπέβα ultra quam dici potest || Superlativus προσώτατα, προσωτάτω I. T. 712

ὡς προσώταθ' Ἑλλάδος ἀπήλασ' Andr. 922 πέμψον με χώρας τῆσδ' ὅποι προσωτάτω || Loci dubii frg. 1068, 12 (Μεσσηνίαν φησὶν) πρόσω ναυτίλοισιν (εἶναι) explicant: Messeniam eminus nautis spectandam esse, alibi dativus apud v. πρόσω non extat; 1068,13 πρόσω δὲ βάντι ποταμόν Strabo ipse explicat paulo infra: διαβάντι γὰρ τὸν Παμισόν; mire dictum est πρόσω βαίνειν ποταμόν, itaque Meinekius proposuit διὲκ δὲ βάντι, sed διέκ alibi apud Eurip. non extat. De locis Alc. 910. Bacch. 392. Ion 797. Tro. 189 vid. πόρσω.

πρόσωθεν ex longinquo, eminus, adverbium sine casu Hipp. 102 πρόσωθεν αὐτὴν (Κύπριν) ἁγνὸς ὢν ἀσπάζομαι Ion 586 οὐ ταυτὸν εἶδος φαίνεται τῶν πραγμάτων πρόσωθεν ὄντων ἐγγύθεν θ' ὁρωμένων || de tempore Hipp. 831 πρόσωθεν δέ ποθεν ἀνακομίζομαι τύχαν δαιμόνων.

προταινί (ῐ) ante Rhes. 523 ὑμᾶς δὲ βάντας χρὴ προταινὶ τάξεων φρουρεῖν, schol. Παρμενίσκος τὴν προταινὶ λέξιν Βοιωτικήν φησι καὶ μετ' οὐδεμιᾶς πίστεως, σημαίνει δὲ τὸ ἔμπροσθεν.

τῆλε procul, nullo loco certo extat El. 251 ἐν τοῖσδ' ἐκείνου τηλορὸς ναίω δόμοις (τηλορός alibi non extat, Seidlerus τῆλ' ὄρος, quod explicat τῆλε ἄστεως ναίω ὄρος collato v. 208 (211) οὐρείας ναίουσ' ἐρίπνας, L. Dindorf. τλημόνως), frg. 775,69 τῆλ' ἔστω λεώς Nauckius, σῖγ' ἔστω λεώς Hermannus secundum codicis man. sec. Andr. 650 ἣν χρῆν σ' ἐλαύνειν τήνδ' ὑπὲρ Νείλου ῥοάς (τὴν ὑπὲρ Dindorf. τῆλ' ὑπὲρ Reiskius).

τηλόθεν procul, eminus *A.* adverbium El. 753 ἥκουσα κἀγώ, τηλόθεν μέν, ἀλλ' ὅμως *B.* praepositio cum genitivo Herc. f. 1112 τοῦ φιλτάτου σοι τηλόθεν παιδὸς βεβώς.

τηλόσε procul, longe, uno loco, adverbium, nam genitivus ut Med. 166 e verbo pendet I. T. 175 τηλόσε γὰρ δὴ σᾶς ἀπενάσθην πατρίδος καὶ ἐμᾶς.

τηλοῦ procul a, duobus locis cum genitivo Cycl. 689 *ΚΥ* ποῦ ποτ' εἶ; *ΟΔ* τηλοῦ σέθεν φυλακαῖσι φρουρῶ σῶμ' Ὀδυσσέως τόδε frg. 877 τηλοῦ γὰρ οἴκων βίοτον ἐξιδρυσάμην.

ὑπαντάξ (ῠ) ex adverso, Hesych. explicat ἐξ ἐναντίας Suppl. 398 μολὼν ὑπαντὰξ τοῖς ἐμοῖς βουλεύμασιν adventu suo occurrens consiliis meis (sic Elmsl., lb. ὑπαντᾷ, Hartung. ὕπαντα, alii transponunt versum post 396 servata librorum scriptura ὑπαντᾷ).

ὕπερθεν (ῠ) et metri causa ὕπερθε, desuper *A.* adverbium supra Ion 1153 Ὠρίων· ὕπερθε δὲ Ἄρκτος || superior Med. 650 μόχθων δ' οὐκ ἄλλος ὕπερθεν ἢ γᾶς πατρίας στέρεσθαι non aliud malum maius est quam patria privari || *B.* praepositio c. genitivo Bacch. 904 εὐδαίμων δ' ὃς ὕπερθε μόχθων ἐγένεθ' felix, qui superior laboribus evasit.

χωρίς (ῐ) seorsum, separatim *A.* adverbium Suppl. 935 ἦ χωρὶς ἱρὸν ὡς νεκρὸν θάψαι θέλεις; Ion 1016 *ΠΑ* εἰς ἓν δὲ κραθέντ' αὐτὸν (σταλαγμὸν) ἢ χωρὶς φορεῖς; *ΚΡ* χωρίς (lb. ἰχῶρ' εἰσφορεῖς, Snapius ἢ χωρὶς φορεῖς) χωρὶς ἀποστῆναι Hec. 980 ὀπάονας δέ μοι χωρὶς κέλευσον τῶνδ' ἀποστῆναι δόμων ubi genit. a verbo pendet || cum verbo εἶναι separatus Alc. 543 χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἵ σ' εἰσάξομεν I. A. 859 χωρὶς τἀμὰ κἀγα-

μέμνονος, privatus opp. κοινός Hec. 860 εἰ δ' ἐμοὶ φίλος ὅδ' ἐστὶ, χωρὶς τοῦτο κοὐ κοινὸν στρατῷ cfr. infra frg. 334 || cum verbo γίγνεσθαι frg. 21,3 οὐκ ἂν γένοιτο χωρὶς ἐσθλὰ καὶ κακὰ, ἀλλ' ἔστι τις σύγκρασις ὥστ' ἔχειν καλῶς || diversus Alc. 528 χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται || dissipatus, dispersus Bacch. 1137 κεῖται δὲ χωρὶς σῶμα, τὸ μὲν ὑπὸ πέτραις, τὸ δ' ὕλης ἐν φόβῃ cfr. 1210 χωρίς τε θηρὸς ἄρθρα διεφορήσαμεν || *B.* praepositio cum genitivo separatim, seorsum a I. A. 1107 ἵν' εἴπω παρθένου χωρὶς λόγους Andr. 18 ἵν' ἡ θαλασσία Πηλεῖ ξυνῴκει χωρὶς ἀνθρώπων Θέτις Hec. 2 ἵν' Ἅιδης χωρὶς ᾤκισται θεῶν Phoen. 1220 τὼ παῖδε τὼ σὼ μέλλετον χωρὶς μονομαχεῖν παντὸς στρατοῦ Cycl. 81 δοῦλος ἀλαίνων ξὺν τᾷδε τράγου χλαίνᾳ σᾶς χωρὶς φιλίας Suppl. 970 χωρὶς δή τινα τῶνδ' ἔχουσα μοῖραν (Phoen. 1183 ἐκ δὲ κλιμάκων ἐσφενδονᾶτο χωρὶς ἀλλήλων μέλη cfr. supra Bacch. 1137. 1210, sed vid. Nauck. Eur. stud. I, 87) || procul a Or. 272 βεβλήσεταί τις θεῶν βροτησίᾳ χερὶ εἰ μὴ 'ξαμείψει χωρὶς ὀμμάτων ἐμῶν frg. 889,8 χωρίς τ' ἀγρίων ναίοιμι τρόπων || diverse frg. 334,4 εἷς τις ἔστι κοινὸς νόμος, τὰ δ' ἄλλα χωρὶς χρώμεθ' ἀλλήλων νόμοις coniunge: χωρὶς ἀλλήλων νόμοις χρ. cetera alius diverse ab alio legibus utimur || peculiariter dictum est χωρὶς τέμνειν τινός abscidere Bacch. 241 τράχηλον σώματος χωρὶς τεμών || saepius absque, sine Hel. 1274 οὔκουν σὺ χωρὶς τῆσδε δρῶν ἀρκεῖς τάδε I. A. 728 μητρὸς τί χωρὶς δράσεθ' ὧν με δρᾶν χρεών; (I. A. 1023 σοί τ' ἂν γένοιτο κἂν ἐμοῦ χωρὶς τάδε v. 1017—1023 secl. Dind.) Alc. 368 μηδὲ γὰρ θανών ποτε σοῦ χωρὶς εἴην Hec. 418 ἐκεῖ δ' ἐν Ἅιδου κείσομαι χωρὶς σέθεν frg. 1014,1 θεοῦ γὰρ οὐδεὶς χωρὶς εὐτυχεῖ βροτῶν (al. γὰρ ἐκτὸς οὔτις) 395,1 οὐκ ἔστιν οὐδὲν χωρὶς ἀνθρώποις θεῶν Med. 297 χωρὶς γὰρ ἄλλης ἧς ἔχουσιν ἀργίας frg. 624 τὰ δ' ἔνθεν οὐκέτ' ἂν φράσαι λόγῳ δακρύων δυναίμην χωρίς 430a,3 οὔτε γὰρ τυραννίδες χωρὶς πόνου γένοιντ' ἄν || et eodem sensu, quamquam genitivo carens, qui e proximis facile repetitur frg. 584,4 οἵ τε μουσικῆς φίλοι ὅσοι τε χωρὶς ζῶσι quique sine ea vivunt. || Locus dubius (Heracl. 223 σοὶ γὰρ τόδ' αἰσχρὸν, χωρὶς ἔν τε πόλει κακόν Hartung. ἅμα τε τῇ πόλει deleto κακόν, Dind. vv. 220—225 eiecit, partim praeeuntibus aliis).